

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2007

Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2007

N:o 1476—1486

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1476	Laki maatalouden rakennetuista	5687
1477	Laki valtakunnallisen maaseudun kehittämisen ja tutkimuksen sekä maa- ja elintarviketalouden tutkimuksen rahoituksesta	5706
1478	Laki maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista annetun lain muuttamisesta	5708
1479	Laki maaseutuelinkeinojen rahoituslain muuttamisesta	5714
1480	Laki maaseutuelinkeinojen rahoituslain muuttamisesta annetun lain voimaansaattamisesta	5719
1481	Laki maatilatalouden kehittämisrahastosta annetun lain muuttamisesta	5721
1482	Laki varainsiirtoverolain 14 §:n muuttamisesta	5722
1483	Tasavallan presidentin asetus vuoden 1989 kansainvälisen meripelastusyleissopimuksen voimaansaattamisesta ja sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta	5723
1484	Tasavallan presidentin asetus erinäisten meriapua ja meripelastusta koskevien määräysten yhdenmukaistuttamista tarkoittavan kansainvälisen sopimuksen voimaansaattamisesta annetun asetuksen kumoamisesta	5724
1485	Valtioneuvoston asetus merilain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta	5725
1486	Valtioneuvoston asetus pelastuspalkkion jakamisessa noudatettavista perusteista Suomen valtiosuorituksen suorittamiseksi	5726

N:o 1476

Laki

maatalouden rakennetuista

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tavoitteet

Tämän lain tavoitteena on maatalouden toimintaedellytysten ja kilpailukyvyyn kehittäminen edistämällä maataloustuotannon tehokkuutta ja laatua kestävästä kehityksen periaatteita noudattaen.

2 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan maatalouden rakenteen parantamiseksi myönnettävään tukeen,

joka rahoitetaan Euroopan yhteisön ja vastaavista kansallisista varoista tai kokonaan kansallisista varoista.

Tätä lakia ei kuitenkaan sovelleta tukeen tai korvaukseen, joka myönnetään maataloutta harjoittavalle tuotantotoiminnasta luopumiseen. Lakia ei myöskään sovelleta Euroopan yhteisön rakennerahastojen tai Euroopan kalatalousrahaston varoista rahoitettavaan tukeen.

Maataloustuotteen ensiasteen jalostukseen ja markkinointiin sekä maatalouden toiminnan laajentamiseen maatalouden ulkopuolelle myönnettävistä tuista on voimassa, mitä maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista annetussa laissa (1443/2006) säädetään. Porotalouden ja luontaiselinkeinojen rakenteen

HE 113/2007
MmVM 6/2007
EV 121/2007

216—2007

895043

parantamiseen myönnettävistä tuista on voimassa, mitä porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslaissa (45/2000) sekä kolttalaissa (253/1995) säädetään.

3 §

Suhde Euroopan yhteisön lainsäädäntöön

Tätä lakia sovelletaan Euroopan yhteisön osaksi rahoittamien tukien myöntämiseen, maksamiseen, seurantaan, tarkastukseen ja takaisinperintään, jollei Euroopan yhteisön lainsäädännöstä muuta johdu.

Tukea myönnettäessä sovelletaan, mitä valtiontuen myöntämisen edellytyksistä ja rajoituksista maatalousalalla Euroopan yhteisön lainsäädännössä säädetään.

Valtiontukea koskevan Euroopan yhteisön lainsäädännön soveltamisesta tämän lain mukaiseen tukijärjestelmään säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Tukijärjestelmän käyttöönottoamisesta ja kestosta säädetään valtioneuvoston asetuksella Euroopan yhteisön osaksi rahoittamia tai kokonaan kansallisista varoista rahoitettuja maatalouden rakennetukia koskevan Euroopan yhteisön lainsäädännön sekä valtion talousarviossa tai maatilatalouden kehittämisrahaston käyttösuunnitelmassa tukijärjestelmän rahoitusta varten osoitettujen varojen rajoissa.

4 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *maataloudella* peltoviljelyä, karjaloutta tai muuta tuotantoeläinten pitoa, kasvi-huonetuotantoa, puutarha- ja taimitarhaviljelyä, turkistarhausta, hevostaloutta, porotaloutta, mehiläistaloutta, ammattimaista metsästystä, marjastusta tai sienestystä taikka muuta Euroopan yhteisön perustamissopimuksen liitteessä I tarkoitettujen tuotteiden tuotantotoimintaa;

2) *maatilalla* viljelijän johtamaa yhden tai useamman kiinteistön tai kiinteistön osan tai tuotantorakennuksen ja sen maapohjan muodostamaa, maatalouden harjoittamiseen käytettävää toiminnallisesti ja taloudellisesti itsenäistä tuotantoyksikköä, jota hallitaan yhtenä

kokonaisuutena omistuksen tai vuokrauksen perusteella;

3) *tuettavalla toimenpiteellä* tilanpidon aloittamiseen tai maatalouden harjoittamiseen liittyvää toimintaa, johon tukea on haettu tai johon tuki on myönnetty;

4) *investoinnilla* rakennuksen, rakenteen tai rakennelman rakentamista, laajentamista, peruskorjaamista tai hankkimista sekä muuta käyttöajaltaan pitkäaikaisen aineellisen ja aineettoman omaisuuden hankkimista;

5) *julkisella tuella* Euroopan yhteisön, valtion tai muun julkisyhteisön myöntämää rahoitusta tai muuta etuutta, jonka arvo on rahana määriteltävissä;

6) *tuella* maatalouden rakenteen parantamiseen valtion talousarviossa tai maatilatalouden kehittämisrahaston käyttösuunnitelmassa osoitettua rahoitusta, joka myönnetään avustuksena tai korkotukilainan korkotukena, tai valtion puolesta myönnettävää takausta taikka näiden yhdistelmää;

7) *lainaan liittyvällä tuella* tukea, joka myönnetään korkotukilainan korkotukena, valtion puolesta myönnettävänä takauksena tai näiden yhdistelmänä;

8) *hallinnointilailla* maaseudun kehittämiseen liittyvien ohjelmien hallinnoinnista annettua lakia (532/2006);

9) *ohjelmalla* hallinnointilain 7 §:n mukaisesti hyväksyttyä, Euroopan yhteisön ja kansallisista varoista tai kokonaan kansallisista varoista rahoitettavaa ohjelmaa.

Maatilan toiminnallista ja taloudellista itsenäisyyttä koskevista tunnusmerkeistä voidaan säätää tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

2 luku

Maatalouden rakennetuet

5 §

Tuen saaja

Tukea voidaan myöntää luonnolliselle henkilölle tai yksityisoikeudelliselle yhteisölle, joka elinkeinonaan harjoittaa tai ryhtyy harjoittamaan maatilalla maataloutta (*maatalousyrittäjä*). Lisäksi tukea voidaan myöntää yksityisoikeudelliselle yhteisölle, jonka osak-

kaista tai jäsenistä enemmän kuin puolet on luonnollisia henkilöitä ja jonka tarkoituksena on edistää yhteistoimintaa osakkaiden tai jäsenten harjoittamassa maatalouden tuotanto-toiminnassa (*maatalousyrittäjien yhteenliittymä*).

6 §

Nuoren viljelijän aloitustuki

Tukea tilanpidon aloittamista varten voidaan myöntää maatalousyrittäjälle, joka hakemuksen vireille tullessa on alle 40-vuotias ja joka ensimmäistä kertaa ryhtyy tilanpidosta vastaavaksi elinkeinonharjoittajaksi (*nuori viljelijä*). Jos hakija on yhteisö, tulee määräysvalta yhteisössä olla yhdellä tai useammalla luonnollisella henkilöllä, joka täyttää edellä tarkoitettut edellytykset.

Nuoren viljelijän aloitustuki voidaan myöntää kiinteänä tasamääräisenä tukena tai prosentuaalisena osuutena tuettavan toimenpiteen hyväksyttävistä kustannuksista taikka näiden yhdistelmänä. Tuen muoto, taso ja enimmäismäärä voidaan määrittää kohdealueen, tuotannonalan tai tuen kohderyhmän perusteella ottaen huomioon 1 §:ssä säädetyt tavoitteet, tuotannonalalla vallitseva markkinatilanne ja tuen rahoitukseen käytettävissä olevat varat. Tuki voidaan myöntää avustuksena tai korkotukena taikka näiden yhdistelmänä.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin aloitustuella tuettavasta toiminnasta, määräysvaltaa koskevasta edellytyksestä sekä tuen muodosta ja enimmäismäärästä Euroopan yhteisön lainsäädännön asettamissa rajoissa. Aloitustuen tasosta ja hyväksyttävistä kustannuksista voidaan säätää valtioneuvoston asetuksella edellä tarkoitetuissa rajoissa.

7 §

Maatilan investointituki

Tukea maatilan investointeihin voidaan myöntää maatalousyrittäjälle tehokkuuden ja laadun kehittämiseen maatalouden tuotanto-toiminnassa sekä maatalousyrittäjien yhteenliittymälle mainittujen tarkoitusten edistämi-

seen sen osakkaiden tai jäsenten harjoittamassa maatalouden tuotantotoiminnassa.

Tukea voidaan myöntää 1 momentissa tarkoitettuun investointiin aiheutuviin tarpeellisiin ja kohtuullisiin kustannuksiin. Hyväksyttävien kustannusten enimmäismäärä voidaan määrittää investoinnin kohteeseen sovellettavien yksikkökustannusten avulla. Muussa tapauksessa voidaan edellyttää selvitystä kustannusten perustumisesta tavanomaiseen hintatasoon.

Investointituki myönnetään prosentuaalisena osuutena tuettavan toimenpiteen hyväksyttävistä kustannuksista. Tukea voidaan kohdentaa sekä tuen muoto, taso ja enimmäismäärä määrittää kohdealueen, tuotannonalan, tuen kohderyhmän tai kohteen perusteella ottaen huomioon 1 §:ssä säädetyt tavoitteet, tuotannonalalla vallitseva markkinatilanne ja tuen rahoitukseen käytettävissä olevat varat. Tuki voidaan myöntää avustuksena, korkotukena, valtioneuvoston taikka näiden yhdistelmänä.

Investointituella tuettavasta toiminnasta, hyväksyttävistä kustannuksista, investointituen tasosta ja enimmäismäärästä sekä tuen muodosta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella Euroopan yhteisön lainsäädännön asettamissa rajoissa. Hyväksyttävistä yksikkökustannuksista säädetään maatalousministeriön asetuksella.

3 luku

Tuen myöntämisen yleiset edellytykset

8 §

Tuen saajaa koskevat edellytykset

Luonnollisen henkilön on oltava hakemuksen vireille tullessa 18 vuotta täyttänyt, mutta alle 63-vuotias.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että hakijalla on tuen kohteena olevaa yritystoimintaa koskeva riittävä ammattitaito. Lisäksi edellytyksenä on, että tuen kohteena olevalla yritystoiminnalla on olennaista merkitystä hakijan toimeentulon kannalta. Tällöin tarkastellaan yritystoiminnasta saatavien tulojen osuutta hakijan vuosittaisista kokonaistuloista.

Jos hakija on yhteisömuotoinen maatalousyrittäjä, tuen myöntämisen edellytyksenä on, että määräysvalta yhteisössä on yhdellä tai useammalla luonnollisella henkilöllä, joka täyttää 1 ja 2 momentissa säädetty edellytykset. Jos hakija on nuori viljelijä, tuen myöntämisen edellytyksenä on, että tämä sitoutuu täyttämään hakijan ammattitaitoa koskevan edellytyksen tai tältä osin määräysvaltaa koskevan edellytyksen 36 kuukauden kuluessa tuen myöntämisestä. Jos hakija on maatalousyrittäjien yhteenliittymä, edellytyksenä on, että kaikki yhteisön osakkaat tai jäsenet täyttävät 1 ja 2 momentissa säädetty edellytykset tai näiltä osin määräysvaltaa koskevat edellytykset.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin hakijan ammattitaitoa ja toimeentuloa sekä määräysvaltaa koskevista edellytyksistä.

9 §

Maatilan sijaintia ja hallintaa koskevat edellytykset

Tuen kohteena olevan maatilan tulee sijaita Suomessa ja, jos kysymys on ohjelmaan perustuvasta tuesta, ohjelman soveltamisalueella. Jos hakija on yhteisö, tämän kotipaikan tulee sijaita Euroopan yhteisön alueella.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että hakija hallitsee tuen kohteena olevaa maatilaa omistuksen tai vuokrasopimuksen perusteella. Jos hakija on maatalousyrittäjien yhteenliittymä ja tukea haetaan yhteisön osakkaan tai jäsenen maatilaa varten, tuen myöntämisen edellytyksenä on, että osakas tai jäsen hallitsee tuen kohteena olevaa maatilaa edellä tarkoitetulla tavalla. Jos maatilan investointituen kohteena olevan maatilan hallinta kuuluu yhteisesti kahdelle tai useammalle taholle, tukea voidaan myöntää, jos nämä hakevat tukea yhdessä ja vähintään kolmasosa maatilasta on sellaisen maatalousyrittäjän hallinnassa, joka täyttää 8 §:ssä säädetty edellytykset.

Jos sellaista maatilan osaa, jota varten haetaan tukea rakentamisinvestointiin tai jolla on olennaista merkitystä tuen kohteena olevan yritystoiminnan jatkuvuuden kannalta, hallitaan vuokrasopimuksen tai kiinteistön hallin-

nan jakamista koskevan sopimuksen perusteella, tuen myöntämisen edellytyksenä on, että sopimukseen perustuva oikeus on kirjattu. Vuokraoikeuden tulee lisäksi olla siirrettävissä kolmannelle kiinteistön omistajaa kuulematta, ja sen voimassaolon tulee jatkua vähintään 10 vuotta.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää tarkemmin maatilan sijaintia ja hallintaa koskevista edellytyksistä.

10 §

Tuen kohteena olevaa yritystoimintaa koskeva edellytys

Tuen kohteena olevalla yritystoiminnalla tulee olla edellytykset jatkuvaan kannattavuuteen. Jos hakija on maatalousyrittäjien yhteenliittymä, edellytyksiä arvioitaessa tarkastellaan yhteisön jäsenten tai osakkaiden yritystoimintaa. Jos hakemus koskee nuoren viljelijän aloitustukea, edellytyksiä arvioitaessa otetaan huomioon tuen kohteena olevalla maatilalla harjoitettava muu yritystoiminta.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin tuen kohteena olevan yritystoiminnan edellytyksiä arvioitaessa käytettävistä perusteista.

11 §

Elinkeinosuunnitelma

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että hakija esittää tuen kohteena olevaa yritystoimintaa koskevan suunnitelman (*elinkeinosuunnitelma*). Elinkeinosuunnitelmaan on sisällyttävä 8—10 §:ssä säädettyjä edellytyksiä ja tuettavaa toimenpidettä koskevat tiedot. Lisäksi suunnitelmaan on sisällyttävä toimenpiteeseen nähden tarkoituksenmukaisessa laajuudessa yritystoimintaa koskevat tavoitteet, keinot tavoitteiden saavuttamiseksi sekä arvio toiminnan kehityksestä.

Elinkeinosuunnitelmassa on esitettävä 8 §:n 3 momentissa tarkoitetun sitoumuksen täyttämiseksi suoritettavat toimenpiteet.

Tarkemmat säännökset elinkeinosuunnitelman sisällöstä annetaan valtioneuvoston asetuksella.

12 §

Maatilan tuotanto-olosuhteet

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että tuen kohteena olevalla maatilalla noudatetaan sellaisia asianomaista tuotannonalaa koskevia pakollisia vaatimuksia, jotka perustuvat ympäristöä, hygieniaa ja eläinten hyvinvointia koskevaan Euroopan yhteisön ja kansalliseen lainsäädäntöön. Hakijalta voidaan edellyttää selvitystä vaatimusten noudattamisesta.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään vaatimusten noudattamista koskevasta selvityksestä.

13 §

Tuettavaa toimenpidettä koskevat edellytykset

Maatilan investointitukea ei myönnetä sellaiseen toimenpiteeseen, jonka toteuttaminen on aloitettu. Nuoren viljelijän aloitustukea voidaan kuitenkin myöntää enintään 18 kuukauden kuluessa tilanpidon aloittamisesta.

Jos tuettava toimenpide edellyttää luvan hankkimista viranomaiselta, tuen myöntämisen edellytyksenä on luvan esittäminen.

Jos tuettavaan toimenpiteeseen sisältyy rakentamisinvestointi, hakijan on lisäksi esitettävä rakentamista koskeva suunnitelma, josta käy ilmi rakentamisinvestoinnin toimivuus, tarkoituksenmukaisuus ja ympäristöön sopivuus.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin tilanteista, joissa toimenpide katsotaan aloitetuksi, sekä rakentamista koskevan suunnitelman sisällöstä. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan säätää rakentamisinvestoinnin teknisistä, taloudellisista, toiminnallisista sekä turvallisuuteen ja ympäristöön liittyvistä seikoista.

14 §

Tuen rahoitusta ja määrää koskevat edellytykset

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että valtion talousarviossa tai maatilatalouden kehittämisrahaston käyttösuunnitelmassa on osoitettu tarkoitusta varten myöntämisvaltuus tai määräraha.

Tukea ei voida myöntää siltä osin kuin julkisen tuen osuus tuettavan toimenpiteen hyväksyttävistä kustannuksista ylittää Euroopan yhteisön lainsäädännössä säädetyn julkisen tuen enimmäismäärän. Jos kysymys on ohjelmaan perustuvasta tuesta, tukeen sisältyvän julkisen rahoituksen määrä ei saa ylittää ohjelmassa määritetyn julkisen rahoituksen enimmäismäärää.

Hakijan tulee esittää selvitys tuettavan toimenpiteen toteuttamiseen käytettävästä yksityisestä rahoituksesta. Rahamääräisen suorituksen lisäksi yksityisenä rahoituksena voidaan hyväksyä vastikkeetta tehty työ tai tuotantopanoksen luovutus.

Rakentamisinvestointiin ei myönnetä tukea, jos hakemuksen perusteella tuen määrä olisi enintään 5 000 euroa. Muissa toimenpiteissä vastaava määrä on 2 000 euroa.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään vastikkeetta tehdyn työn tai tuotantopanoksen luovutuksen käyttämisestä yksityisenä rahoituksena.

15 §

Tuettavien toimenpiteiden valinta

Tukea myönnetään 14 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa rajoissa ensisijaisesti sellaisiin toimenpiteisiin, jotka merkittävästi edistävät 1 §:ssä säädettyjä tavoitteita ja, jos tuki sisältyy ohjelmaan, ohjelmassa ilmaistuja tavoitteita.

Jos hakemus koskee maatilan investointitukea, tuettavien toimenpiteiden valinnassa voidaan ottaa huomioon seuraavat seikat:

- 1) tuen kohteena olevan yritystoiminnan taloudellisiin edellytyksiin vaikuttavat tekijät;
- 2) toimenpiteen vaikutukset tuen kohteena olevan yritystoiminnan talouteen;
- 3) toimenpiteen vaikutukset tuen kohteena olevan maatilan tuotanto-olosuhteisiin työympäristön, luonnonvarojen kestävä käytön tai eläinten hyvinvoinnin kannalta.

Jos hakija on maatalousyrittäjien yhteenliittymä, 2 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja perusteita arvioitaessa tarkastellaan yhteisön osakkaiden tai jäsenten yritystoimintaa.

Jos hakemus koskee nuoren viljelijän aloitustukea, tuettavien toimenpiteiden valin-

nassa sovelletaan 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettua perustetta.

Tarkemmat säännökset tuettavien toimenpiteiden valinnassa käytettävistä perusteista annetaan valtioneuvoston asetuksella.

4 luku

Lainaan liittyvän tuen myöntämisen erityiset edellytykset

16 §

Luotonantaja

Lainaan liittyvää tukea voidaan myöntää sellaista lainaa varten, jonka myöntää Maa-seutuviraston 52 §:n mukaisesti hyväksymä luotonantaja.

17 §

Korkotuen myöntämisen edellytykset

Korkotukea voidaan myöntää valtion talousarviossa vuosittain vahvistetun korkotukilainojen myöntämisvaltuuden rajoissa sellaista luottoa varten, jonka:

- 1) laina-aika on enintään 30 vuotta;
- 2) kokonaiskorko on enintään sellaisen koron suuruinen, joka vastaa luotonantajan samanlaisiin tarkoituksiin myöntämien normaali- liehtoisten lainojen korkoa ja johon on lisätty korkotukilainojen myöntämisestä ja hoitamisesta aiheutuvat ylimääräiset kustannukset; ja
- 3) lainamäärä ei kokonaan kata tuettavan toimenpiteen hyväksyttäviä kustannuksia (*korkotukilaina*).

Korkotuen määrä on neljä prosenttiyksikköä. Edellytyksenä on kuitenkin, että lainan saaja maksaa lainasta vähintään yhden prosentin vuotuista korkoa. Korkotukea ei myönnetä kustannuksiin, jotka aiheutuvat ulkomaan valuutan määräisen luoton valuuttakurssin muutoksesta.

Korkotuen myöntämisen edellytyksenä on, että luotonantaja on hyväksynyt tukihakemukseen sisältyvät korkotukilainan määrän ja lainaehdot.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin korkotukilainan enimmäismäärästä, korkotukeen sisältyvän tuen määrittelystä sekä luotonantajan lainaehdoista koskevasta hyväksynnästä.

18 §

Valtiontakauksen myöntämisen edellytykset

Valtiontakaus voidaan myöntää maatilatalouden kehittämisrahaston käyttösunnitelmassa vuosittain vahvistetun lainojen pääoman enimmäismäärän rajoissa. Valtiontakauksen kohteena olevien lainojen pääomaa saa samanaikaisesti olla maksamatta enintään 80 miljoonaa euroa. Jäljempänä mainittua määrää laskettaessa otetaan huomioon sellaisten lainojen pääoma, johon kohdistuvan takaajan vastuun toteutumisesta aiheutuvat menot katetaan maatilatalouden kehittämisrahaston varoista.

Valtiontakaus voidaan myöntää korkotukilainan tai muun normaaliehtoisen lainan pääoman, koron sekä muiden luottoehtojen mukaisten maksujen suoritusten vakuudeksi. Valtiontakauksen määrä ei saa ylittää tuettavan toimenpiteen kokonaiskustannuksia.

Valtiontakaus voidaan myöntää sellaiselle hakijalle, jolla ei ole maatilalan hallintaan, sijaintiin tai muihin vastaaviin syihin liittyen lainan saamiseksi riittäviä vakuuksia. Valtiontakaukselta ei myönnetä, jos hakijalla on käytettävissään muuta vakuudeksi käypää omaisuutta.

Valtiontakauksen myöntämisen edellytyksenä on, ettei takauksen myöntämiseen liity merkittäviä riskejä ja että takaukselle asetetaan vastavakuus. Vastavakuuden ei tarvitse olla turvaava. Lisäksi edellytyksenä on, että luotonantaja antaa tukihakemuksessa esitetyistä lainaa koskevista tiedoista puoltavan lausunnon.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin valtiontakauksen enimmäismäärästä, valtiontakaukseen sisältyvän tuen määrittelystä, vastavakuudesta sekä valtiontakauksen myöntämiseen liittyvien riskien arvioinnista.

5 luku

Tuen ehdot

19 §

Toimenpiteen toteutusaika

Tuettava toimenpide on kokonaisuudessaan toteutettava kahden vuoden kuluessa

tuen myöntämisestä. Tuettavan toimenpiteen toteuttamiselle voidaan kuitenkin asettaa lyhyempi määräaika, jos tämä on toimenpiteen toteutustavan tai toiminnan luonteen kannalta perusteltua. Jos tukea on myönnetty rakentamisinvestoinnin yhteydessä irtaimiston hankintaan eikä hankintaa voida toteuttaa ennen rakentamisinvestoinnin valmistumista, laskeaan määräaika rakentamisinvestoinnin valmistumisesta.

Työvoima- ja elinkeinokeskus voi pidentää 1 momentissa tarkoitettua määräaika hakeuksesta, joka on tehty ennen määräajan päättymistä. Edellytyksenä on, että tuettavan toimenpiteen toteuttaminen on aloitettu 1 momentissa tarkoitettussa määräajassa ja että määräajan pidentämiseen on hyväksyttävä syy. Määräaika voidaan pidentää kahdesti enintään vuodeksi kerrallaan.

Tarkemmat säännökset tuettavan toimenpiteen toteuttamiselle asetettavasta määräajasta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

20 §

Tuen käyttöä koskevat ehdot

Tuen käyttämisestä tavaroiden tai palveluiden hankintaan taikka urakalla teettämiseen on voimassa, mitä julkisista hankinnoista annetussa laissa (348/2007) säädetään. Tuen saajan on esitettävä selvitys hankinnan toteuttamisesta mainitussa laissa edellytetyllä tavalla.

Tuetun investoinnin kohdetta ei saa pysyvästi tai merkittävässä määrin käyttää muuhun kuin tuen kohteena olevaan yritystoimintaan ennen kuin viisi vuotta on kulunut avustusmuotoisen tuen viimeisen erän maksamisesta ja, jos tuki on lainaan liittyvää tukea, lainan tai sen viimeisen erän nostamisesta. Jos tuetun investoinnin kohteen omistus- tai hallintaoikeus luovutetaan toiselle ennen edellä tarkoitettua määräajan päättymistä, tuen saajan on ennen luovutusta hankittava työvoima- ja elinkeinokeskuksen lupa. Luvan myöntämisen edellytyksenä on, että luovutuksen saaja täyttää tuen myöntämisen edellytykset ja että tuen kohteena olevan yritystoiminnan luonne ei olennaisesti muutu.

Tuen kohteena olevaa yritystoimintaa ei saa lopettaa eikä olennaisesti supistaa ennen

kuin viisi vuotta on kulunut avustusmuotoisen tuen viimeisen erän maksamisesta ja, jos tuki on lainaan liittyvää tukea, lainan tai sen viimeisen erän nostamisesta. Jos tuen kohteena olevan yritystoiminnan omistus- tai hallintaoikeus luovutetaan toiselle ennen edellä tarkoitettua määräajan päättymistä, tuen saajan on ennen luovutusta hankittava työvoima- ja elinkeinokeskuksen lupa. Luvan myöntämisen edellytyksenä on, että luovutuksen saaja täyttää tuen myöntämisen edellytykset ja että tuen kohteena olevan yritystoiminnan luonne ei olennaisesti muutu.

Edellä 2 ja 3 momentissa tarkoitettuna luovutuksena ei pidetä tuetun investoinnin kohteen tai tuen kohteena olevan yritystoiminnan siirtymistä perintöoikeudellisen saannon tai sellaisen sukupolvenvaihdoksen kautta, jonka yhteydessä on maksettu tukea maatalouden harjoittamisesta luopumiseen tai myönnetty tukea tilanpidon aloittamiseen.

21 §

Kirjanpitovelvollisuus

Tuen saajan on pidettävä tuettavasta toimenpiteestä kirjaa. Kirjanpito on järjestettävä osaksi tuen saajan kirjanpitolain (1336/1997) mukaista kirjanpitoa siten, että tuettavan toimenpiteen kirjanpito voidaan vaikeudetta tunnistaa ja erottaa muusta kirjanpidosta.

Jos tuen saaja on henkilö, jota verotetaan maatilatalouden tuloverolain (543/1967) mukaisesti, pidetään tuettavan toimenpiteen riittävänä kirjanpitoa, mitä tuen saajan muulta tilinpidolta verotuksen toimittamiseksi edellytetään. Tällöin on tilinpito järjestettävä siten, että tuettavan toimenpiteen kustannukset voidaan vaikeudetta tunnistaa ja erottaa muusta tilinpidosta.

Tuen saajan on säilytettävä tuettavaa toimenpidettä koskeva kirjanpitoaineisto siten kuin kirjanpitolain 2 luvun 9 ja 10 §:ssä säädetään. Jos kysymys on Euroopan yhteisön osaksi rahoittamaan ohjelmaan sisältyvästä tuesta, kirjanpitoon liittyvä aineisto on säilytettävä vähintään kolme vuotta siitä, kun Euroopan yhteisöjen komissio suorittaa ohjelman viimeisen yhteisön rahoitusosuuden maksun.

22 §

Tiedonanto- ja avustamisvelvollisuus

Tuen saaja on velvollinen antamaan työvoima- ja elinkeinokeskukselle tuettavaa toimenpidettä, sen edistymistä sekä tuen käyttöä koskevat oikeat ja riittävät tiedot.

Tuen saajan on viivytyksettä ilmoitettava työvoima- ja elinkeinokeskukselle sellaisista asemaansa, toimintaansa tai tuettavaa toimenpidettä koskevista muutoksista, joilla voi olla vaikutusta tuen maksamisen edellytyksiin tai jotka voivat johtaa tuen takaisinperintään.

Tuen saaja on velvollinen avustamaan 44 §:ssä tarkoitetun tarkastuksen suorittajaa antamalla korvauksetta tarkastustehtävän suorittamiseksi välttämättömät tiedot ja tarkastuksen kohdetta koskevat selvitykset sekä tarvittaessa esittelemällä tuettavaa toimenpidettä.

6 luku

Lainaan liittyvää tukea koskevat erityiset ehdot

23 §

Korkotukilainan myöntäminen

Luotonantaja voi myöntää korkotukilainan, ja sitä koskeva velkakirja saadaan allekirjoittaa, kun tukipäätös on tehty. Lainaa ei saada myöntää tukipäätöksestä poikkeavin ehdoin. Velkakirjaan on otettava ehto, jonka mukaan tukipäätöksen mukaiset lainaehdot ovat ensisijaisia velkakirjan ehtoihin nähden. Tukipäätös on liitettävä velkakirjaan.

24 §

Korkotukilainan nostaminen

Korkotukilaina saadaan nostaa ennen kuin tukipäätös on lainvoimainen. Laina saadaan nostaa enintään kahdessa erässä. Jos korkotukea on myönnetty rakentamisinvestointia varten, korkotukilaina saadaan kuitenkin nostaa enintään viidessä erässä.

Korkotukilaina tai sen ensimmäinen erä on nostettava 19 §:ssä tarkoitetun määräajan kuluessa. Jos korkotukea on myönnetty rakentamisinvestointia varten, korkotukilainan viimeistä erää ei saada nostaa ennen kuin rakentamisinvestointi on kokonaisuudessaan toteutunut tukipäätöksen mukaisena. Korkotukilainan viimeinen erä on nostettava viimeistään kolmen kuukauden kuluessa 19 §:ssä tarkoitetun määräajan päättymisestä.

Korkotukilainan tai sen erän nostamista varten tuen saajan on hankittava 38 §:ssä tarkoitettu lupa. Lupa on esitettävä luotonantajalle ennen nostoa.

Tarkemmat säännökset lainan nostoeristä voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

25 §

Korkotukilainan lyhentäminen ja koron suorittaminen

Korkotukilainaa on lyhennettävä puolivuositain tai neljännesvuositain yhtä suurina maksuerinä.

Ensimmäinen lyhennysmaksu eräännyy suoritettavaksi viimeistään sinä eräpäivänä, joka ensiksi seuraa vuoden kuluttua lainan tai sen ensimmäisen erän nostamisesta. Jos korkotukilaina on myönnetty rakentamisinvestointiin, eräännyy ensimmäinen lyhennysmaksu kuitenkin viimeistään sinä eräpäivänä, joka ensiksi seuraa kahden vuoden kuluttua lainan tai sen ensimmäisen erän nostamisesta. Korkoa on suoritettava puolivuositain tai neljännesvuositain lainan tai kunkin lainaerän nostopäivästä lukien.

Luotonantaja ja tuen saaja voivat sopia ylimääräisistä lyhennysmaksuista, niiden vaikutuksesta jäljellä oleviin lyhennysmaksuihin sekä koko lainan ennenaikaisesta takaisinmaksusta.

Luotonantaja voi myöntää lyhennysmaksuille lykkäystä, jos tämä on tarpeen tuen saajan tilapäisten taloudellisten vaikeuksien vuoksi. Lykkäystä voidaan myöntää enintään vuodeksi kerrallaan ja yhteensä enintään viideksi vuodeksi. Lykkäyksen johdosta laina-aikaa voidaan pidentää 17 §:n 1 momentissa säädetyn enimmäisajan rajoissa tai jäljellä olevia lyhennysmaksuja korottaa.

26 §

Valtiontakauksen ehdot

Valtiontakaus myönnetään täytetakauksena. Takauksen kohteena olevan lainan tai sen erän nostamista varten tuen saajan on hankittava 38 §:ssä tarkoitettu lupa. Lupa on esitettävä luotonantajalle ennen nostoa.

Valtiontakaus tulee voimaan sen jälkeen, kun tuen kohteena oleva laina tai sen ensimmäinen erä on nostettu, 55 §:n 1 momentissa tarkoitettu kertamaksu on suoritettu ja vastavakuus on asetettu. Takaussitoumus ei sido valtiota, jos edellä tarkoitettuja toimenpiteitä ei ole toteutettu kahden vuoden kuluessa valtiontakauksen myöntämisestä tai 27 §:ssä säädettyjä ehtoja ei noudateta.

Sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään, valtiontakaukseen sovelletaan, mitä takauksesta ja vierasvelkapanttauksesta annetussa laissa (361/1999) säädetään. Valtiontakauksen vanhentumiseen ei kuitenkaan sovelleta, mitä mainitun lain 19 §:n 3 momentissa säädetään.

27 §

Lainan siirtäminen ja lainaehtojen muuttaminen

Tuen kohteena oleva laina saadaan siirtää toiselle 52 §:n mukaisesti hyväksytylle luotonantajalle. Lainaa saadaan siirtää toiselle tuen saajalle, jos työvoima- ja elinkeinokeskus tämän hyväksyy 34 §:ssä tarkoitettua päätöksen yhteydessä.

Tuen kohteena olevan lainan ehtoja saadaan muuttaa edellyttäen, ettei tällä ole vaikutusta tuen myöntämisen edellytysten tai ehtojen täyttämiseen taikka valtion asemaan takajaana. Muussa tapauksessa tuen saajan on hankittava lainan ehtojen muuttamiseen työvoima- ja elinkeinokeskuksen lupa. Lupaa ei voida myöntää, jos lainan ehtojen muuttaminen vaikuttaa tuen myöntämisen edellytysten täyttämiseen.

Jollei korkotukilainaan kohdistu valtiontakauksista, laina saadaan siirtää ja sen ehtoja muuttaa rajoituksetta sen jälkeen, kun korkotuen maksaminen on päättynyt.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tar-

kemmin tilanteista, joissa lainan ehtojen muuttaminen edellyttää luvan hankkimista, sekä luvan hankkimiselle asetettavasta määräajasta. Maaseutuvirasto antaa tarkemmat määräykset luvan hankkimisessa käytettävistä lomakkeista.

7 luku

Tuen hakeminen ja myöntäminen

28 §

Hakumahdollisuudesta tiedottaminen

Maaseutuviraston tulee tarkoituksenmukaisessa laajuudessa tiedottaa tuen hakumahdollisuudesta, tuen hakemiselle asetettavasta määräajasta, hakemisessa noudatettavasta menettelystä sekä myöntämisen pääasiallisista edellytyksistä ja ehdoista.

29 §

Tukihakemus

Tukihakemus on tehtävä kirjallisesti tarkoitusta varten vahvistetulle lomakkeelle. Hakemus on allekirjoitettava. Hakemukseen on liitettävä tuen myöntämisen edellytysten arvioinnin kannalta välttämättömät asiakirjat, selvitykset sekä suunnitelmat.

Maaseutuvirasto antaa tarkemmat määräykset tuen hakemisessa käytettävistä lomakkeista, hakemukseen liitettävistä asiakirjoista sekä selvitysten ja suunnitelmien esitustavasta.

30 §

Tuen hakeminen

Tuen hakemiselle voidaan asettaa määräaika. Tukihakemus on toimitettava toimivaltaiselle työvoima- ja elinkeinokeskukselle. Toimivaltainen on se työvoima- ja elinkeinokeskus, jonka toimialueella maatalan talouskeskus sijaitsee. Jos maatalan talouskeskus sijaitsee useamman kuin yhden työvoima- ja elinkeinokeskuksen toimialueella, toimivaltainen on se työvoima- ja elinkeinokeskus, jonka toimialueella pääosa maatalan tuotantorakennuksista sijaitsee.

Tuen hakemiselle asetettavasta määräajasta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

31 §

Tukihakemuksen arviointi

Ennen tuen myöntämistä koskevan päätöksen tekemistä työvoima- ja elinkeinokeskus voi pyytää muilta viranomaisilta lausunnon tuen saajaan ja tuettavaan toimenpiteeseen liittyvistä seikoista, jos tämä on välttämätöntä tuen myöntämisen edellytysten arvioimisessa.

Työvoima- ja elinkeinokeskus voi ennen tuen myöntämistä suorittaa tuen myöntämisen edellytysten sekä tuettavan toimenpiteen arvioimiseksi maatilakäynnin. Maatilakäynnin havainnot on kirjattava, ja ne on annettava tiedoksi hakijalle. Maatilakäyntiä ei saa suorittaa kotirauhan piiriin kuuluvissa tiloissa.

32 §

Tuen myöntämisen keskeyttäminen

Maa- ja metsätalousministeriöllä on oikeus keskeyttää tuen myöntäminen valtakunnallisesti tai alueellisesti, jos Euroopan yhteisön lainsäädäntö tätä edellyttää.

Tuen myöntäminen voidaan keskeyttää määräajaksi tai toistaiseksi. Ennen keskeyttämistä asiasta on neuvoteltava niiden tuottaja- ja elinkeinojärjestöjen kanssa, joita asia koskee. Keskeytyksestä on tiedotettava asianmukaisessa laajuudessa, ja ilmoitus siitä on julkaistava Virallisessa lehdessä.

33 §

Tukipäätös

Työvoima- ja elinkeinokeskus päättää tuen myöntämisestä. Tukipäätökseen on otettava myönnetyn tuen määrä, tässä laissa säädetyt tuen ehdot, sen maksamisen ja takaisinperinnän edellytykset sekä takauksen ehdot. Päätökseen tulee lisäksi ottaa Euroopan yhteisön lainsäädännössä asetetut ehdot ja edellytykset. Rakentamisinvestointia koskevalla päätöksellä hyväksytään rakentamista koskeva suunnitelma.

Lainaan liittyvää tukea koskevalla päätöksellä hyväksytään korkotuen tai valtioneuvoston kohteena olevan lainan määrä ja lainaehdot. Jos korkotukea koskeva päätös valituksen johdosta muuttuu, lainan määrän ja ehtojen muuttaminen edellyttää luotonantajan suostumusta.

Jos tuettava toimenpide edellyttää luvan hankkimista ja hakija ei ole tukipäätöksen tekohetkeen mennessä esittänyt lainvoimaista lupaa, tukipäätökseen voidaan ottaa ehto, jonka mukaan päätös raukeaa, jollei hakija esitä määräajassa sellaista lainvoimaista lupaa, joka mahdollistaa toimenpiteen toteuttamisen tukipäätöksen mukaisena.

Nuoren viljelijän aloitustukea koskeva päätös on tehtävä 18 kuukauden kuluessa tilanpidon aloittamisesta.

34 §

Tukipäätöksen mukaisen oikeuden siirtäminen

Tukipäätöksen mukainen oikeus tukeen voidaan siirtää toiselle 5 §:ssä tarkoitetulle taholle, jos kyseisen tuen myöntämisen edellytykset täyttyvät. Siirron saajan on haettava päätöksen mukaisen oikeuden siirtämistä 29 §:ssä tarkoitettua menettelyä noudattaen. Tukipäätöksen siirtämisestä päättää työvoima- ja elinkeinokeskus.

8 luku

Tuen maksaminen

35 §

Avustusmuotoisen aloitustuen maksaminen

Avustusmuotoinen nuoren viljelijän aloitustuki maksetaan ilman erillistä hakemusta. Avustus maksetaan enintään kahtena vuotuisena eränä.

Jos aloitustuki on myönnetty ennen tilanpidon aloittamista, avustuksen ensimmäisen erän maksamisen edellytyksenä on, että tuen saaja esittää selvityksen tilanpidon aloittamisesta. Jos tukea on myönnetty 8 §:n 3 momentissa tarkoitetun sitoumuksen perusteella,

avustuksen toisen erän maksamisen edellytyksenä on lisäksi, että tuen saaja osoittaa toteuttaneensa 11 §:n 2 momentissa tarkoitettujen toimenpiteet.

Tarkemmat säännökset avustusmuotoisen aloitustuen maksueristä sekä 2 momentissa tarkoitettujen selvitysten toimittamiselle asetettavasta määräajasta annetaan valtioneuvoston asetuksella. Maaseutuvirasto antaa tarkemmat määräykset edellä tarkoitetuista selvityksistä.

36 §

Avustusmuotoisen investointituen maksaminen

Maatilan investointituen saajan on haettava avustuksen maksua kirjallisesti tarkoitusta varten vahvistetulla lomakkeella. Maksuhakemus on allekirjoitettava. Hakemuksen jättämiseksi voidaan asettaa kohtuullinen määräaika, joka lasketaan tukipäätöksen tekemisestä tai, jos kyse on tuettavan toimenpiteen viimeisestä maksuhakemuksesta, tuettavan toimenpiteen toteutuksen päättymisestä. Hakemus on toimitettava toimivaltaiselle työvoima- ja elinkeinokeskukselle.

Avustus voidaan maksaa enintään viidessä erässä. Avustusta maksetaan enintään tukitasausta sekä myönnetyn tuen määrää vastaava osuus maksuhakemukseen sisällyvistä hyväksyttävistä kustannuksista. Tuen saajan on tarvittaessa esitettävä selvitys yksityisen rahoituksen toteutumisesta.

Avustuksen maksamisen edellytyksenä on, että tuen saaja on noudattanut tuen ehtoja. Lisäksi maksamisen edellytyksenä on tuen saajalle aiheutuneen menon tosiasiallisuus, lopullisuus ja todennettavuus sekä kohdentuminen tuettavaan toimenpiteeseen. Jos avustusta on myönnetty rakentamisinvestointiin, on viimeisen erän maksamisen edellytyksenä, että rakentamisinvestointi on kokonaisuudessaan toteutunut tukipäätöksen mukaisena. Maksuhakemukseen on liitettävä avustuksen maksamisen edellytysten kannalta välttämättömät tilinpitoasiakirjat ja selvitykset.

Tarkemmat säännökset menon tosiasiallisuuden, lopullisuuden ja todennettavuuden arvioinnissa käytettävistä perusteista annetaan valtioneuvoston asetuksella. Avustus-

muotoisen investointituen maksueristä ja maksuhakemuksen jättämiseksi asetettavasta määräajasta voidaan säätää tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Tarkemmat määräykset maksun hakemisessa käytettävistä lomakkeista sekä maksuhakemukseen liitettävistä asiakirjoista ja selvityksistä antaa Maaseutuvirasto.

37 §

Avustusmuotoisen tuen maksun suorittaminen

Avustuksen maksamisesta päättää työvoima- ja elinkeinokeskus. Työvoima- ja elinkeinokeskus kokoaa myöntämiensä tukien maksupäätöksiä koskevat tiedot ja toimittaa ne Maaseutuvirastolle. Maaseutuvirasto vastaa maksupäätöksiin sisältyvien menojen tarkastamisesta ja hyväksymisestä sekä maksujen teknisestä suorittamisesta.

38 §

Nostolupa

Luvan tuen kohteena olevan lainan tai sen erän nostamiseen myöntää hakemuksesta työvoima- ja elinkeinokeskus. Hakemukseen on liitettävä luvan myöntämiseen tarvittavat tilinpitoasiakirjat ja selvitykset. Nostoluvan hakemiselle voidaan asettaa määräaika, jota voidaan pidentää kerran ennen määräajan päättymistä tehdystä hakemuksesta. Määräajan pidentämiseen tulee olla hyväksyttävä syy.

Tuen kohteena olevaa lainaa voidaan nostaa kerrallaan enintään toteutuneita kustannuksia vastaava osuus. Nostoluvan myöntämisen edellytyksenä on, että tuen ehtoja on noudatettu. Lisäksi edellytyksenä on tuen saajalle aiheutuneen menon lopullisuus ja todennettavuus sekä kohdentuminen tuettavaan toimenpiteeseen. Tuen saajan on tarvittaessa esitettävä selvitys yksityisen rahoituksen toteutumisesta.

Jos kyse on nuoren viljelijän aloitustuen kohteena olevasta lainasta ja tuki on myönnetty ennen tilanpidon aloittamista, on nostoluvan myöntämisen edellytyksenä, että tuen saaja esittää selvityksen tilanpidon aloittami-

sesta. Jos tuki on myönnetty 8 §:n 3 momentissa tarkoitetun sitoumuksen perusteella, on nostoluvan myöntämisen edellytyksenä, että tuen saaja osoittaa toteuttaneensa 11 §:n 2 momentissa tarkoitetut toimenpiteet. Jos laina nostetaan kahdessa erässä, on viimeksi mainittu selvitys esitettävä toisen erän nostamista varten.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin menon tosiasiallisuuden, lopullisuuden ja todennettavuuden arvioinnissa käytävistä perusteista sekä nostoluvan hankkimiselle asetettavasta määräajasta. Tarkemmat määräykset luvan hakemisessa käytettävistä lomakkeista sekä hakemukseen liitettävistä asiakirjoista ja selvityksistä antaa Maaseutuvirasto.

39 §

Korkotuen maksaminen

Korkotukea maksetaan 17 §:n 2 momentissa tarkoitettua määrää vastaava osuus kullakin korkojaksolla voimassa olevasta korkotukilainan kokonaiskorosta. Korkotukea maksetaan kuitenkin yhteensä enintään myönnetyn tuen nimellisarvoista määrää vastaava osuus.

Jos korkotukilaina maksetaan kokonaan takaisin, korkotuen maksaminen lakkaa lainan takaisinmaksupäivästä lukien. Korkotukea ei makseta erääntyneen lainapääoman osalta, jollei kysymys ole yrityssaneerausta tai yksityishenkilön velkajärjestelyä koskevan menettelyn vireilläolosta. Jos edellä tarkoitettussa tai siihen rinnastettavassa järjestelyssä korkotukilainan kokonaiskorkoa alennetaan, korkotukea maksetaan neljää prosenttiyksikköä vastaava osuus kokonaiskorosta, kuitenkin enintään kokonaiskoron määrä.

Luotonantajan on haettava korkotuen maksua kullakin korkojaksolta erikseen, kuitenkin enintään kerran kuukaudessa. Maaseutuviraston hyväksymä keskusrahailaitos välittää hakemuksen Maaseutuvirastolle, joka suorittaa maksun keskusrahailaitokselle. Keskusrahailaitos välittää korkotuen luotonantajalle.

Tarkemmat määräykset korkotuen maksun hakemisesta ja välittämisestä noudatettavasta menettelystä antaa Maaseutuvirasto.

9 luku

Tuen seuranta

40 §

Elinkeinosuunnitelman seuranta

Tuen saajan on esitettävä elinkeinosuunnitelmaan sisältyvien tavoitteiden ja toimenpiteiden toteutumista koskevat selvitykset työvoima- ja elinkeinokeskukselle.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin 1 momentissa tarkoitettujen selvitysten sisällöstä. Maaseutuvirasto antaa tarkemmat määräykset selvitysten esitystavasta sekä niiden toimittamisesta työvoima- ja elinkeinokeskukselle.

41 §

Tuen kohteena olevan lainan seuranta

Luotonantajan on järjestettävä tuen kohteena olevan lainan hoitamista ja korkotuen kulumista koskeva seuranta. Sen on toimitettava määräajoin Maaseutuvirastolle lainan myöntämistä, nostamista, lyhentämistä ja korkotukilainan koron suorittamista koskevat tiedot. Luotonantajan on viivytyksettä huolehdittava tuen kohteena olevaa lainaa koskevien muutosten tekemisestä tietojärjestelmiinsä.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin niistä tiedoista, joita luotonantajan on toimitettava Maaseutuvirastolle. Maaseutuvirasto antaa tarkemmat määräykset tietojen esitystavasta sekä niiden toimittamisessa noudatettavasta menettelystä.

42 §

Seurannan tietojärjestelmä

Tukien rahoituksen, myöntämisen, maksamisen, tarkastuksen ja takaisinperinnän sekä niiden vaikutusten seuranta varten on seurannan tietojärjestelmä, joka koostuu rekistereistä. Rekistereiden ylläpidosta ja käyttämisestä sekä niihin sisältyvien tietojen julkisuudesta ja salassapidosta säädetään asiakastietojen käsittelyä maaseutuelinkeinohallinnossa koskevassa lainsäädännössä.

Seurannan tietojärjestelmään voidaan tallentaa seuraavat hakijaa, tuen saajaa, tuettavaa toimenpidettä sekä tuen käyttöä koskevat tiedot:

1) hakijan nimi ja yhteystiedot sekä henkilötunnus tai yritys- ja yhteisötunnus;

2) hakijan yhteyshenkilön nimi ja yhteystiedot;

3) elinkeinosuunnitelmaan ja rakentamista koskevaan suunnitelmaan sisältyvät tiedot;

4) tuettavan toimenpiteen rahoitukseen osallistuvaa ohjelmaa koskevat tiedot;

5) tuki- tai maksuhakemusta ja sen ratkaisemista sekä tuen yksilöintiä koskevat tiedot;

6) tiedot tuen saajalle myönnytyistä ja maksetuista tuista sekä valtiontakausta koskevat tiedot;

7) tuettavaan toimenpiteeseen kohdistuvan julkisen tuen määrä;

8) tiedot tarkastuksesta ja siinä tehdyistä havainnoista;

9) tiedot tuen saajalta takaisinperittävästä tuista sekä takaisinperinnän toteutumisesta;

10) edellä 40 §:ssä tarkoitetut seurantaa varten kerättävät tiedot;

11) muita hakemuksen käsittelyssä kertyneitä välttämättömiä tietoja.

Rekisteröidyn oikeuteen tarkastaa häntä koskevat seurannan tietojärjestelmään sisältyvät tiedot, tiedoissa olevien virheiden tai puutteiden oikaisuun sekä vanhentuneiden ja tarpeettomien tietojen poistamiseen sovelletaan, mitä henkilötietolaissa (523/1999) säädetään.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkemmat säännökset sellaisista rekisteriin tallennettavista tiedoista, jotka eivät ole henkilötietoja.

43 §

Tietojen säilyttäminen

Tietojärjestelmään sisältyviä tietoja säilytetään kymmenen vuotta tuen myöntämistä koskevan päätöksen tekemisestä. Jos tukea on myönnetty, tietoja säilytetään kymmenen vuotta avustuksen viimeisen erän maksamisesta tai korkotuen kohteena olevan lainan viimeisen erän nostamisesta, kuitenkin niin kauan kuin korkotukea maksetaan. Valtiontakausta koskevia tietoja säilytetään takauksen

voimassaolon ajan tai, jos valtion takaajan vastuu on toteutunut, niin kauan kuin takautumissaatavaa voidaan periä. Jos kysymys on Euroopan yhteisön osaksi rahoittamaan ohjelmaan sisältyvästä tuesta, tietoja säilytetään viisi vuotta siitä, kun Euroopan yhteisöjen komissio suorittaa ohjelman viimeisen yhteisön rahoitusosuuden maksun.

10 luku

Tarkastus

44 §

Tarkastusoikeus

Maa- ja metsätalousministeriö ja Maaseutuvirasto voivat suorittaa tuen myöntämiseen, maksamiseen ja käyttöön liittyvien edellytysten ja ehtojen noudattamisen valvomiseksi tuen myöntäjiin, välittäjiin ja saajiin kohdistuvia tarkastuksia. Vastaava oikeus on tuen välittäjien ja saajien osalta työvoima- ja elinkeinokeskuksilla.

45 §

Tarkastuksen suorittaminen

Tarkastus voi koskea valvontatehtävän edellyttämässä laajuudessa tuettavan toimenpiteen ja tuen käytön kannalta merkityksellisiä rakennuksia, toimitiloja, olosuhteita, tietojärjestelmiä ja asiakirjoja. Tarkastusta ei kuitenkaan saa suorittaa kotirauhan piiriin kuuluvissa tiloissa.

Tarkastustehtävän asianmukaiseksi hoitamiseksi voidaan ulkopuolinen tilintarkastaja valtuuttaa suorittamaan tarkastus. Tilintarkastajan tulee olla tilintarkastuslaissa (459/2007) tai julkishallinnon ja -talouden tilintarkastajista annetussa laissa (467/1999) tarkoitettu tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö. Tilintarkastusyhteisön on nimettävä tilintarkastuksesta vastuullinen tilintarkastaja. Tarkastustehtävää suoritettaessa sovelletaan hallintolakia (434/2003), kielilakia (423/2003), saamen kielilakia (1086/2003) sekä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999). Tarkastustehtävää suorittavaan tilintarkastajaan sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä. Tar-

kastustehtävää suoritettaessa aiheutettuun vahinkoon sovelletaan, mitä vahingonkorvauslaissa (412/1974) säädetään.

Tarkastuksesta on laadittava tarkastuskertomus, joka toimitetaan viipymättä asianomaiselle työvoima- ja elinkeinokeskukselle sekä Maaseutuvirastolle.

Tarkastusta suorittavalla on oikeus ottaa asiakirjat ja muu tuen käyttöön liittyvä aineisto haltuunsa, jos tarkastuksen päämäärän saavuttaminen tätä edellyttää. Asiakirjat ja muu aineisto tulee viipymättä palauttaa, kun tarkastuksen suorittaminen ei enää edellytä niiden hallussapitoa.

Edellä 44 §:ssä tarkoitetulla viranomaisella on oikeus saada poliisilta korvauksetta virka-apua tarkastustehtävän suorittamisessa.

11 luku

Tuen maksamisen keskeyttäminen ja takaisinperintä

46 §

Tuen maksamisen keskeyttäminen ja takaisinperintä

Työvoima- ja elinkeinokeskus on velvollinen keskeyttämään tuen maksamisen ja perimään tuen takaisin, jos:

1) tuen myöntämisen tai maksamisen edellytykset eivät ole täyttyneet;

2) tuen saaja on antanut sellaisen virheellisen tai puutteellisen tiedon, joka on olennaisesti vaikuttanut tuen myöntämiseen tai maksamiseen;

3) tuen ehtoja ei ole noudatettu;

4) tuen saaja ei ole täyttänyt 8 §:n 3 momentissa tarkoitettua sitoumusta;

5) tuen saaja on luovuttanut ilman työvoima- ja elinkeinokeskuksen lupaa tuen kohteena olevan yritystoiminnan tai tuetun investoinnin kohteen ennen 20 §:ssä säädetyn määräajan päättymistä;

6) tuen saaja on kieltäytynyt avustamasta tarkastuksessa; tai

7) Euroopan yhteisön osaksi rahoittamia tai kokonaan kansallisista varoista rahoitettuja maatalouden rakennetukia koskeva Euroopan yhteisön lainsäädäntö tätä edellyttää.

Perimättä voidaan kuitenkin jättää määrä, joka on enintään 100 euroa.

Jos tuki on myönnetty yhteisesti useammalle, vastaavat kaikki tuen saajat yhteisvastuullisesti tuen palauttamisesta. Tuen saajien kesken vastuu jakautuu siinä suhteessa kuin tuen saaja on osallistunut tuen palautusvelvollisuuden perusteena olleeseen toimintaan.

47 §

Takaisinmaksettavan määrän korko

Tuen saajan on maksettava palautettavalle tai takaisinperittävälle määrälle korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentissa tarkoitettua vuotuista korkoa lisättynä kolmella prosenttiyksiköllä. Korkoa on suoritettava tuen maksupäivästä takaisinperittävän määrän takaisinmaksuun saakka.

48 §

Viivästyskorko

Jos takaisin perittävää määrää ei makseta viimeistään 50 §:n 1 momentissa tarkoitettuna eräpäivänä, sille on suoritettava vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 1 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan.

49 §

Takaisinperinnän kohtuullistaminen

Työvoima- ja elinkeinokeskus voi jättää virheellisesti tai perusteetta maksetun määrän tai sille suoritettavan koron kokonaan tai osaksi perimättä, jos perinnän suorittaminen täysimääräisenä olisi tuen saajan olosuhteet ja toiminta huomioon ottaen kokonaisuutena tarkastellen kohtuutonta. Takaisinperintä ja korkojen periminen on kuitenkin suoritettava täysimääräisenä, jos Euroopan yhteisön osaksi rahoittamia tai kokonaan kansallisista varoista rahoitettuja maatalouden rakennetukia koskeva Euroopan yhteisön lainsäädäntö tätä edellyttää.

50 §

Takaisinperintää ja maksamisen keskeyttämistä koskeva päätös

Työvoima- ja elinkeinokeskuksen on teh-

tävä takaisinperinnästä ja tuen maksamisen keskeyttämisestä päätös. Päätöksellä vahvistetaan takaisinperittävä määrä, 47 §:ssä tarkoitettu korko sekä niiden suorittamiselle asetettava eräpäivä.

Takaisinperintää koskeva päätös on tehtävä ilman aiheetonta viivytystä sen jälkeen, kun työvoima- ja elinkeinokeskus sai tiedon 46 §:ssä säädetystä perusteesta ja viimeistään kymmenen vuoden kuluttua tuen viimeisen erän maksamisesta.

51 §

Takaisinperintäpäätöksen täytäntöönpano

Maaseutuvirasto vastaa takaisinperintäpäätöksen täytäntöönpanosta. Takaisinperintä voidaan suorittaa siten, että takaisinperittävä määrä korkoineen vähennetään muusta tuen saajalle maksettavasta tuesta. Edellytyksenä on tällöin, että takaisinperintäpäätös on saanut lainvoiman.

Takaisinperintäpäätös voidaan ulosottotoimin panna täytäntöön sen jälkeen, kun päätös on saanut lainvoiman. Päätöksen täytäntöönpanoon sovelletaan, mitä verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007) säädetään.

12 luku

Lainaan liittyvää tukea koskevat menettelyt

52 §

Luottolaitoksen hyväksyminen

Luotonantajaksi voidaan hyväksyä luottolaitostoiminnasta annetun lain (121/2007) 8 §:ssä tarkoitettu luottolaitos, jolla on luotonantajalle tässä laissa säädettyjen tehtävien hoitamisessa tarvittavat hallinnolliset ja tekniset edellytykset.

Keskusrahallaitokseksi voidaan hyväksyä I momentissa tarkoitettu luotonantaja taikka luottolaitos tai muu vastaava yhteisö, jonka luotonantajat ovat valtuuttaneet puolestaan hoitamaan keskusrahallaitokselle tässä laissa säädettyjä tehtäviä. Edellä tarkoitettulla taholla tulee olla tehtävien hoitamiseksi tarvittavat hallinnolliset ja tekniset edellytykset.

Maaseutuvirasto päättää luottolaitoksen tai yhteisön hyväksymisestä toimimaan luotonantajana tai keskusrahallaitoksena. Päätös tehdään hakemuksesta, josta on käytävä ilmi hyväksymisen edellytysten kannalta tarpeelliset tiedot. Hyväksyntä voidaan peruuttaa, jos hyväksymisen edellytykset eivät enää täyty.

Tarkemmat säännökset luotonantajan ja keskusrahallaitoksen hyväksymisen edellytyksistä sekä hyväksymisen hakemisessa noudatettavasta menettelystä annetaan valtioneuvoston asetuksella. Maaseutuvirasto antaa tarkemmat määräykset hyväksymisen hakemisessa käytettävistä lomakkeista sekä hyväksymisen edellytysten teknisistä yksityiskohdista.

53 §

Luotonantajan ja keskusrahallaitoksen tehtävien hoitaminen

Luotonantajan tai keskusrahallaitoksen palveluksessa olevaan henkilöön sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä tämän hoitaessa 39 §:n 3 momentissa, 41 ja 54 §:ssä sekä 55 §:n 2 momentissa säädettyjä tehtäviä. Edellä tarkoitettuja tehtäviä hoidettaessa aiheutettuun vahinkoon sovelletaan, mitä vahingonkorvauslaissa säädetään.

54 §

Luotonantajan avustamis- ja tiedonantovelvollisuus

Luotonantajan on ilmoitettava työvoima- ja elinkeinokeskukselle tuen kohteena olevan lainan siirtämisestä toiselle luotonantajalle sekä sellaisista 27 §:n 2 momentissa tarkoitetuista lainan ehtojen muutoksista, jotka eivät edellytä työvoima- ja elinkeinokeskuksen lupaa.

Luotonantajan tulee takauksen kohteena olevaa lainaa hoitaessaan ottaa huomioon valtion etu takaajana. Luotonantajan on viivytyksettä ilmoitettava Maaseutuvirastolle sellaisista tuen saajan taloudellisesta asemasta, tuen kohteena olevaa lainaa tai lainan vakuutena olevan omaisuuden arvoa koskevasta muutoksesta, jolla voi olla vaikutusta valtion asemaan takaajana.

Luotonantajalla ja keskusrahallaitoksella on velvollisuus yksilöidystä pyynnöstä luovuttaa maa- ja metsätalousministeriölle, Maaseutuvirastolle sekä työvoima- ja elinkeinokeskuskelle sellaisia tuen saajaa koskevia tietoja, jotka ovat välttämättömiä lainaan liittyvän tuen myöntämisen edellytysten ja ehtojen noudattamisen valvomiseksi.

Luotonantajan ja keskusrahallaitoksen tiedonantovelvollisuus koskee myös salassapidettäviä tietoja. Tietoja ei saa käyttää muuhun kuin siihen tarkoitukseen, johon ne on viranomaiselle säädettyjen tehtävien hoitamiseksi luovutettu.

55 §

Valtiontakauksesta perittävät maksut

Valtiontakauksesta peritään tuen saajalta maksu, joka määräytyy prosentuaalisena osuutena takauksen kohteena olevan lainan määrästä. Maksu on enintään 200 euroa. Lisäksi peritään kahdesti vuodessa maksu, joka määräytyy prosentuaalisena osuutena takauksen kohteena olevan lainan jäljellä olevasta määrästä. Maksut tuloutetaan maatilatalouden kehittämisrahastoon.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun maksun välittää valtiolle luotonantaja. Maaseutuvirasto suorittaa luotonantajalle korvauksen edellä tarkoitettujen tehtävien hoitamisesta. Korvaus maksetaan maatilatalouden kehittämisrahaston varoista.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin takauksesta perittävien maksujen määrästä sekä luotonantajalle suoritettavan korvauksen määrästä. Maaseutuvirasto voi antaa tarkempia määräyksiä maksujen välittämisessä noudatettavasta menettelystä.

56 §

Valtion takaajan vastuun toteutuminen

Valtion takaajan vastuuseen sekä takautumisoikeuteen liittyvästä edunvalvonnasta vastaa Maaseutuvirasto.

Maaseutuvirasto voi päättää, että valtion takautumissaatavaa ei peritä sellaiselta tuen saajalta, jonka ei voida katsoa kohtuudella selviytyvän maksusta pysyvän työkyvyttö-

myyden, pitkäaikaisen työttömyyden, huoltovelvollisuuden tai muun näihin verrattavan syyn perusteella.

Takaajan vastuun toteutumisesta aiheutuvat maksut suoritetaan maatilatalouden kehittämisrahaston varoista. Takautumisoikeuden perusteella saadut korvaukset tilitetään mainittuun rahastoon.

13 luku

Rakentamiseen liittyvää tukea koskevat erityiset menettelyt

57 §

Rakennustuotteen ennakkohyväksyntä

Maa- ja metsätalousministeriö tai 59 §:ssä tarkoitettu toimielin voi hakemuksesta myöntää ennakkohyväksynnän maatalousrakentamisessa käytettävälle rakennustuotteelle. Yleisten rakennustuotteita koskevien vaatimusten täyttämistä ja niiden perusteella tapahtuvasta rakennustuotteen hyväksynnästä on voimassa, mitä muualla laissa säädetään.

Ennakkohyväksynnän hankkiminen on vapaaehtoista. Se myönnetään määräajaksi, joka on enintään viisi vuotta. Hyväksynnälle voidaan asettaa lyhyempi määräaika, jos tämä on tarpeen tuotteen käyttöön liittyvän kokemuksen hankkimiseksi. Määräaikaa voidaan hakemuksesta pidentää enintään viisi vuotta, jos ennakkohyväksynnän edellytykset täyttyvät. Hakemus on tehtävä ennen määräajan päättymistä.

Ennakkohyväksyntä tulee peruuttaa, jos siihen rakennustuotteen valmistuksen tai laadunvalvonnan epäkohtien johdosta havaitaan olevan aihetta. Hyväksynnän peruuttaa maa- ja metsätalousministeriö tai toimielin, joka on myöntänyt hyväksynnän.

Ennakkohyväksynnän kohteena olevista rakennustuotteista säädetään tarkemmin maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

58 §

Ennakkohyväksynnän edellytykset

Ennakkohyväksyntä voidaan myöntää maatalousrakentamisessa käytettävälle rakennustuotteelle, joka täyttää maankäyttö- ja ra-

kennuslain (132/1999) mukaiset sekä 13 §:n 4 momentissa tarkoitettujen rakentamiselle asetettujen vaatimukset. Lisäksi tarkastellaan rakennustuotteen taloudellisia, toiminnallisia ja ympäristöön liittyviä ominaisuuksia.

Tarkemmat säännökset rakennustuotteen ennakkohyväksynnän edellytyksistä annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

59 §

Ennakkohyväksynnän myöntävä toimielin

Maa- ja metsätalousministeriö voi määrätä ajaksi tai toistaiseksi valtuuttaa toimielimen myöntämään ennakkohyväksynnän. Toimielimen tulee olla yhteisö, jolla on edellytykset hoitaa tehtävä asiantuntevasti, luotettavasti, vakavaraisesti ja riippumattomasti. Edellä tarkoitettujen vaatimusten arvioinnissa sovelletaan, mitä rakennustuotteiden hyväksynnästä annetun lain (230/2003) 20 ja 22 §:ssä säädetään.

Maa- ja metsätalousministeriö päättää valtuuttamisesta toimielimen hakemuksesta. Hakemukseen on liitettävä selvitys 1 momentissa tarkoitettujen edellytysten täyttymisestä. Valtuutus voidaan rajata hakemuksessa esitettyä toimintaa suppeammaksi. Valtuuttamista koskevaan päätökseen voidaan liittää toiminnan harjoittamisen ja sen valvonnan kannalta tarpeellisia ehtoja.

Valtuutetun toimielimen toimintaan sovelletaan, mitä rakennustuotteiden hyväksynnästä annetun lain 26—28 §:ssä säädetään. Tehtävää suorittavaan henkilöön sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä. Tehtävää suoritettaessa aiheutuun vahinkoon sovelletaan, mitä vahingonkorvauslaissa säädetään. Maa- ja metsätalousministeriö valvoo tehtävien hoitamista. Toimielimen velvollisuuteen ilmoittaa toiminnassaan tapahtuneista muutoksista ja ministeriön oikeuteen saada tietoja sovelletaan, mitä rakennustuotteiden hyväksynnästä annetun lain 24 §:n 2 momentissa säädetään. Lisäksi ministeriöllä on oikeus suorittaa tarkastuksia niissä tiloissa, joissa tehtäviä hoidetaan.

Maa- ja metsätalousministeriö voi antaa valtuutetulle toimielimelle kirjallisen varoituksen tai keskeyttää toiminnan harjoittami-

sen, jos toimielin ei noudata rakennustuotteen ennakkohyväksyntää koskevia säännöksiä tai valtuuttamista koskevassa päätöksessä asetettuja ehtoja. Ministeriön tulee peruuttaa valtuutus, jos toimielin lopettaa toimintansa, se ei enää täytä valtuutuksen edellytyksiä tai sen toiminta on keskeytetty, eikä toimielin ole kohtuullisessa ajassa poistanut toiminnan keskeyttämiseen johtaneita syitä. Valtuutuksen peruuttamista koskevaa päätöstä on noudatettava muutoksenhausta huolimatta.

Valtuutuksen hakemisesta voidaan antaa tarkempia säännöksiä maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

60 §

Ennakkohyväksyntämenettely

Ennakkohyväksyntää koskevan hakemuksen tulee sisältää rakennustuotteen teknisiä ominaisuuksia, laadunvalvontaa ja käyttöä koskevat tiedot sekä muut tuotteen ennakkohyväksynnän edellytyksiä koskevat selvitykset.

Ennakkohyväksyntää koskevaan päätökseen voidaan ottaa ennakkohyväksynnän asianmukaiseksi hyödyntämiseksi tarpeellisia ehtoja.

Tarkemmat säännökset ennakkohyväksyntämenettelystä annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

14 luku

Erinäiset säännökset

61 §

Tietojensaantioikeus ja tietojen luovuttaminen

Maa- ja metsätalousministeriöllä, Maaseutuvirastolla sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksella on salassapitosäännösten estämättä oikeus saada muulta viranomaiselta tai julkista tehtävää hoitavalta taholta sellaisia hakijaa tai tuen saajaa, tämän terveydentilaa, taloudellista asemaa ja liike- tai ammattitoimintaa, julkisista varoista myönnettyä rahoitusta tai muuta tuen kannalta merkityksellistä olosuhdetta koskevia tietoja, jotka ovat vält-

tämättömiä tukea koskevan asian käsittelemiseksi.

Maa- ja metsätalousministeriöllä, Maaseutuvirastolla sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksella on salassapitosäännösten estämättä oikeus luovuttaa muulle viranomaiselle tai julkista tehtävää hoitavalle taikka Euroopan yhteisön toimielimelle sellaisia tässä laissa säädettyä tehtävää hoidettaessa saatuja tuen saajaa koskevia tietoja, jotka ovat tarpeen viranomaiselle tai toimielimelle säädetyn tarkastustehtävän suorittamiseksi tai sen valvomiseksi, että Euroopan yhteisön lainsäädäntöä on noudatettu.

Edellä 1 ja 2 momentin perusteella saatuja tietoja ei saa käyttää muuhun kuin siihen tarkoitukseen, johon niitä on pyydetty.

62 §

Päätöksen tiedoksianto

Tässä laissa tarkoitettu päätös voidaan antaa tiedoksi hallintolain 59 §:ssä säädetyllä tavalla.

63 §

Päätöksen maksullisuus

Tässä laissa tarkoitettu päätös on hakijalle tai tuen saajalle maksuton. Maa- ja metsätalousministeriön 57 §:ssä tarkoitettua päätöksestä peritään kuitenkin valtion maksuperustelaisissa (150/1992) tarkoitettu maksu.

64 §

Varojen alueellinen kohdentaminen

Maa- ja metsätalousministeriö vastaa 14 §:n 1 momentissa tarkoitettua myöntämismaksuvaltuuden tai määrärahan suuntaamisesta tässä laissa tarkoitettuihin tukiin ja päättää niiden osoittamisesta työvoima- ja elinkeinokeskusten käyttöön.

65 §

Tekninen apu

Teknisen avun käyttämisestä tässä laissa tarkoitettua tuen toimeenpanoon on voimassa,

mitä teknisen avun käyttämisestä maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista annetun lain 54 §:ssä säädetään.

66 §

Valituskielto

Työvoima- ja elinkeinokeskuksen 19 §:n 2 momentissa tarkoitettuun päätökseen ei saa erikseen hakea muutosta valittamalla.

67 §

Muutoksenhaku

Maaseutuviraston sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksen tässä laissa tarkoitettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Valituskirjelmä voidaan toimittaa myös sille viranomaiselle, jonka päätökseen haetaan muutosta. Viranomaisen on toimitettava valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa muutoksenhakuviranomaiselle.

Maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan päätökseen asiassa, joka koskee tuen maksamisen keskeyttämistä tai takaisinperintää, saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Muutoin valituslautakunnan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

68 §

Rakennustuotteen ennakkohyväksyntää koskeva muutoksenhaku

Maa- ja metsätalousministeriön päätökseen, joka koskee rakennustuotteen ennakkohyväksyntää tai toimielimen valtuuttamista, haetaan muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

Valtuutetun toimielimen päätökseen, joka koskee rakennustuotteen ennakkohyväksyntää, ei saa hakea muutosta valittamalla. Pää-

tökseen haetaan muutosta tekemällä kirjallinen oikaisuvaatimus valtuutetulle toimielimelle 30 päivän kuluessa siitä päivästä, kun muutoksenhakija on saanut tiedon päätöksestä. Oikaisuvaatimuksen käsittelyssä sovelletaan hallintolakia. Oikaisuvaatimusta koskevaan päätökseen haetaan muutosta hallinto-oikeudelta siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

15 luku

Voimaantulo

69 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2008.

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2007

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

70 §

Seurannan tietojärjestelmää koskeva siirtymäsäännös

Ennen asiakastietojen käsittelyä maaseutuelinkeinohallinnossa koskevan lainsäädännön voimaantuloa 42 §:ssä tarkoitettuun seurannan tietojärjestelmään sisältyvien rekistrien ylläpitoon, käyttämiseen sekä niihin sisältyvien tietojen julkisuuteen ja salassapitoon sovelletaan, mitä maaseutuelinkeinorekisteristä annetussa laissa (1515/1994) säädetään.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

N:o 1477

L a k i**valtakunnallisen maaseudun kehittämisen ja tutkimuksen sekä maa- ja elintarviketalouden tutkimuksen rahoituksesta**

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan myönnettäessä avustusta valtakunnalliseen maaseudun kehittämiseen ja tutkimukseen sekä maa- ja elintarviketalouden tutkimukseen.

Maaseudun kehittämisselmaan sisältyvästä hanketuesta on voimassa, mitä maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista annetussa laissa (1443/2006) säädetään. Porotalouden ja luontaiselinkeinojen tutkimukseen myönnettävästä tuesta on voimassa, mitä säädetään porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslaissa (45/2000).

2 §

Rahoitus

Avustusta voidaan myöntää valtion talousarviossa tai maatilatalouden kehittämisrahaston käyttösuunnitelmassa tarkoitusta varten osoitetuista varoista.

3 §

Avustuksen saaja

Avustusta voidaan myöntää sellaiselle luonnolliselle henkilölle, yksityisoikeudelliselle tai julkisoikeudelliselle yhteisölle taikka

säätiölle, jolla on riittävät edellytykset hankkeen toteuttamiseen.

4 §

Avustettava toiminta

Avustusta voidaan myöntää sellaiseen tutkimus- tai kehittämistoimintaan, joka valtakunnallisesti merkittävällä tavalla edistää maaseudun kehittämistä ja maaseutupolitiikan tavoitteiden toteutumista.

Avustusta voidaan lisäksi myöntää maa- ja elintarviketaloutta laaja-alaisesti hyödyttävään tutkimustoimintaan.

Avustus myönnetään 1 ja 2 momentissa tarkoitettusta toiminnasta aiheutuviin tarpeellisiin ja kohtuullisiin kustannuksiin.

Avustettavasta toiminnasta ja hyväksyttävistä kustannuksista voidaan säätää tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

5 §

Valtiontukisääntöjen soveltaminen

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 artiklassa tarkoitettuna valtiontuenä myönnettävään avustukseen sovelletaan Euroopan yhteisön lainsäädännössä valtion tuen myöntämiselle säädettyjä edellytyksiä ja rajoituksia.

Valtiontukisääntöjen soveltamisesta tässä laissa tarkoitettuun avustukseen voidaan säätää tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

6 §

Maaseutupolitiikan yhteistyöryhmä

Alueiden kehittämislain (602/2002) 17 §:ssä tarkoitettu maaseutupolitiikan yhteistyöryhmä osallistuu 4 §:n 1 momentissa tarkoitettun avustuksen myöntämiseen antamalla avustuksen rahoitukseen käytettävissä olevien varojen jakamista koskevan lausunnon.

Yhteistyöryhmän 1 momentissa tarkoitettua tehtävää hoidettaessa sovelletaan hallintolakia (434/2003), kielilakia (423/2003), saamen kielilakia (1086/2003) sekä viranomaisen toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999). Tehtävää hoitavaan yhteistyöryhmän jäsenen sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä. Tehtävää hoidettaessa aiheutettuun vahinkoon sovelle-

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2007

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

taan, mitä vahingonkorvauslaissa (412/1974) säädetään.

Maaseutupolitiikan yhteistyöryhmän asettaa valtioneuvosto, ja se toimii maa- ja metsätalousministeriön yhteydessä. Ministeriö hyväksyy yhteistyöryhmän ohjesäännön.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää maaseutupolitiikan yhteistyöryhmän toiminnasta ja toiminnan rahoituksesta.

7 §

Valtionavustuslain soveltaminen

Tässä laissa tarkoitettuun avustukseen sovelletaan lisäksi, mitä valtionavustuslaissa (688/2001) säädetään. Maa- ja metsätalousministeriö toimii mainitussa laissa tarkoitettuna valtionapuviranomaisena.

8 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2008.

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

N:o 1478

Laki**maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista 29 päivänä joulukuuta 2006 annetun lain (1443/2006) 18 §:n 2 momentti ja

muutetaan 4 §:n 5 ja 9 kohta, 10 §:n 3 momentti, 11 §, 13 §:n 1 momentin 3 kohta ja 2 momentti, 14 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohta, 16 §:n 2 ja 3 momentti, 17 §:n 1 momentti, 19 §:n 1 ja 2 momentti, 20 §:n 1 momentti, 21 §:n 3 momentti, 23 §, 28 §:n 2 momentti, 31 §:n 2 momentti, 38 §:n 2 momentti, 41 §:n 1 momentti ja 2 momentin 3 kohta, 43 §, 44 §:n 2 momentti, 45, 50 ja 56 § sekä

lisätään lakiin uusi 11 a §, 14 §:n 1 momenttiin uusi 4 kohta ja 44 §:ään uusi 4 ja 5 momentti seuraavasti:

4 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

5) *maataloustuotteen ensiasteen jalostuksella ja kaupan pitämisellä* maataloustuotteen sellaista käsittelyä, jonka tuloksena saatava tuote on edelleen maataloustuote, sekä tuotteen markkinoille saattamista; edellä tarkoitettuna toimintana ei kuitenkaan pidetä sellaisia maatilalla tapahtuvia toimia, jotka ovat tarpeen tuotteen valmistamiseksi ensimyyntiä varten, eikä tuottajan suorittamaa tuotteen ensimyyntiä, jollei tätä harjoiteta erillisissä kyseistä tarkoitusta varten varatuissa tiloissa;

9) *investoinnilla* rakennuksen, rakenteen tai rakennelman rakentamista, laajentamista, korjaamista tai hankkimista sekä muuta ai-

neellisen tai aineettoman käyttöomaisuuden hankkimista;

10 §

Tuen rahoitusta ja määrää koskevat edellytykset

Tukea ei voida myöntää siltä osin kuin julkisen tuen osuus tuettavan toimenpiteen hyväksyttävistä kustannuksista ylittää Euroopan yhteisön lainsäädännössä säädetyn julkisen tuen enimmäismäärän. Julkisella tuella tarkoitetaan tällöin Euroopan yhteisön, valtion tai muun julkisyhteisön myöntämää rahoitusta tai muuta etuutta, jonka arvo on rahana määriteltävissä. Jos kysymys on ohjelmaan perustuvasta tuesta, tukeen sisältyvän julkisen rahoituksen määrä ei saa ylittää oh-

jelmassa määriteltyä julkisen rahoituksen enimmäismäärää.

11 §

Yritystuen saaja

Yritystukea voidaan myöntää:

1) yritykselle, joka osallistuu maatilalla maatalouden harjoittamiseen (*maatalousyrittäjä*);

2) yritykselle, joka työllistää vähemmän kuin 10 työntekijää ja jonka vuosiliikevaihto tai taseen loppusumma on enintään 2 miljoonaa euroa (*mikroyrittäjä*); ja

3) yritykselle, joka työllistää vähemmän kuin 250 työntekijää ja jonka vuosiliikevaihto on enintään 50 miljoonaa euroa tai taseen loppusumma on enintään 43 miljoonaa euroa (*pk-yritys*).

Lisäksi yritystukea voidaan myöntää sellaiselle yksityisoikeudelliselle tai julkisoikeudelliselle yhteisölle, jonka tehtäviin tai toiminta-ajatukseseen kuuluu palveluiden tuottaminen yrityksille (*kehittämisyhteisö*).

Tarkemmat säännökset yrityksen kokoa arvioitaessa käytettävistä perusteista annetaan valtioneuvoston asetuksella.

11 a §

Yritystuen saajaa koskevat edellytykset

Yritystukea voidaan myöntää yritykselle, jolla on toimipaikka Suomessa, ja jos kysymys on ohjelmaan perustuvasta tuesta, ohjelman soveltamisalueella. Yhteisömuotoisen yrityksen kotipaikan tulee sijaita Euroopan yhteisön alueella.

Yritystukea voidaan myöntää yritykselle, jolla on edellytykset jatkuvaan kannattavaan toimintaan ja jolla on tuen kohteena olevaa yritystoimintaa koskeva riittävä ammattitaito. Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että yritys esittää selvitykset taloudellisesta asemastaan sekä riittävästä ammattitaidosta.

Myönnettäessä yritystukea yhteisömuotoiselle maatalousyritykselle tai mikroyritykselle tuen myöntämisen edellytyksenä on, että määräysvalta yhteisössä on yhdellä tai useammalla luonnollisella henkilöllä, joka

täyttää tuen saajan ikää ja ammattitaitoa sekä maatalousyrityksen osalta maatalouden harjoittamista koskevat edellytykset.

Yritystukea voidaan myöntää kehittämis-yhteisölle, jolla on riittävät taloudelliset ja hallinnolliset edellytykset tuettavan toimenpiteen toteuttamiseen. Tällöin tuen kohteena olevan yrityksen tulee täyttää ne edellytykset, joita sovelletaan, jos tuki myönnetään yritykselle 6 §:n 1—4 kohdassa tarkoitettuun toimintaan. Lisäksi edellytyksenä on, että kehittämis-yhteisö varmistaa tuen kohteena olevan yrityksen kanssa laadittavien sopimuksien tuen myöntämisen edellytysten täyttämisen ja tuen ehtojen noudattamisen.

Tarkemmat säännökset riittävää ammattitaitoa, taloudellista asemaa ja määräysvaltaa arvioitaessa käytettävistä perusteista annetaan valtioneuvoston asetuksella.

13 §

Yrityksen investointituki

Yrityksen investointitukea voidaan myöntää:

3) pk-yritykselle maataloustuotteen ensias-teen jalostuksen ja kaupan pitämisen yritys-toiminnan tuottavuuden lisäämiseen, tuotteiden laadun parantamiseen sekä toiminnan kansainvälistämiseen.

Tukea voidaan myöntää investoinnista aiheutuviin kustannuksiin. Jos kyse on rakentamisinvestoinnista, tukea voidaan myöntää sen suunnittelusta aiheutuviin kustannuksiin. Maanhankintaa voidaan tukea ainoastaan rakennuksen ja sen maapohjan hankinnan yhteydessä.

14 §

Yrityksen kehittämistuki

Yrityksen kehittämistukea voidaan myöntää:

2) mikroyritykselle 6 §:n 2—4 kohdassa tarkoitettuun toimintaan;

3) pk-yritykselle maataloustuotteen ensias-teen jalostuksen ja kaupan pitämisen yritys-

toiminnan tuottavuuden lisäämiseen, tuotteen laadun parantamiseen sekä toiminnan kansainvälistämiseen; ja

4) kehittämissyhteisölle 1—3 kohdassa tarkoitetun toiminnan kannalta tarpeellisten palveluiden tuottamiseen yrityksille.

16 §

Valtiontukisääntöjen soveltaminen

Jos yritystuki myönnetään vähämerkityksisenä tukena, tuen myöntämisen edellytyksenä on, että hakija antaa tuen myöntävälle viranomaiselle selvityksen hakijalle jo myönnettystä ja maksetusta vähämerkityksisestä tuesta ja että sanotun tuen määrä ei ylitä Euroopan yhteisön lainsäädännössä säädettyä vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää. Jos tuen kohteena on muu kuin hakijan yritystoiminta tai tukea siirretään 9 §:ssä tarkoitettulla tavalla, on tuen myöntämisen edellytyksenä, että vastaava selvitys annetaan jokaisen tuen kohteena olevan tai tuettavan toimenpiteen toteuttamiseen osallistuvan yrityksen osalta, eikä tuen määrä minkään yrityksen osalta ylitä vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää.

Valtiontukea koskevan Euroopan yhteisön lainsäädännön soveltamisesta tässä laissa tarkoitettuun tukeen ja vähämerkityksisen tuen myöntämisen edellytyksistä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

17 §

Kehittämishanke

Kehittämishanketukea voidaan myöntää julkisoikeudelliselle tai yksityisoikeudelliselle yhteisölle taikka säätiölle 6 §:n 6 ja 7 kohdassa tarkoitettuun toimintaan.

19 §

Yleishyödyllinen investointihanke

Investointihanketukea voidaan myöntää julkisoikeudelliselle tai yksityisoikeudelli-

selle yhteisölle taikka säätiölle 6 §:n 6 kohdassa tarkoitettuun toimintaan.

Tukea voidaan myöntää investoinnista aiheutuviin kustannuksiin. Jos kyse on rakentamisinvestoinnista, tukea voidaan myöntää sen suunnittelusta aiheutuviin kustannuksiin. Maanhankintaa voidaan tukea ainoastaan rakennuksen ja sen maapohjan hankinnan yhteydessä.

20 §

Koordinointihanke

Tukea koordinointihankkeeseen voidaan myöntää paikalliselle toimintaryhmälle 6 §:n 6 kohdassa tarkoitettuun toimintaan. Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että paikallinen toimintaryhmä kokoaa avoimen valintamenettelyn kautta yhteen alueellaan toteutettavia, 17 ja 19 §:ssä tarkoitettuja yleishyödyllisiä kehittämis- ja investointihankkeita sekä sovittaa yhteen niiden toteuttamisen. Sen esittäessä, mitä 9 §:ssä tuen siirtämisen edellytyksistä säädetään, tukea koordinointihankkeeseen voidaan siirtää luonnolliselle henkilölle.

21 §

Hanketuen myöntämisen edellytykset ja rajoitukset

Hanketuen myöntämisen edellytyksenä on, että hankkeen tulokset ovat yleisesti hyödynnettävissä. Jos tukea myönnetään sellaiseen toimenpiteeseen, jonka johdosta tuki muodostuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 artiklassa tarkoitetuksi valtiontueksi, on tukea myönnettävässä voimassa, mitä 16 §:ssä valtiontuen myöntämisen edellytyksistä ja rajoituksista säädetään.

23 §

Toimenpiteen toteutusaika

Yritystuella tuettava toimenpide on kokonaisuudessaan toteutettava kahden vuoden

kuluessa tuen myöntämisestä. Tuettavan toimenpiteen toteuttamiselle voidaan kuitenkin asettaa lyhyempi määräaika, jos tämä on toimenpiteen toteutustavan tai yritystoiminnan luonteen kannalta perusteltua. Jos käynnistystukea haetaan investointituen yhteydessä, lasketaan määräaika investoinnin valmistumisesta tai toteutumisesta.

Hanketuella tuettava toimenpide on kokonaisuudessaan toteutettava 21 §:n 2 momentin mukaisesti asetetun määräajan kuluessa.

Työvoima- ja elinkeinokeskus voi pidentää 1 ja 2 momentissa tarkoitettua määräaikaa hakemuksesta, joka on tehty ennen määräajan päättymistä. Määräajan pidentämiselle tulee olla hyväksyttävä syy. Määräaikaa voidaan pidentää kahdesti enintään vuodeksi kerrallaan. Edellä 2 momentissa tarkoitettua toimenpiteen toteutusaika voi kuitenkin olla enintään kuusi vuotta.

Tarkemmat säännökset tuettavan toimenpiteen toteuttamiselle asetettavasta määräajasta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

28 §

Tukihakemus

Jos tukea on tarkoitus siirtää, tästä on ilmoitettava tukihakemuksessa. Hakemuksessa on yksilöitävä ne tahot, joille tukea on tarkoitus siirtää, ja esitettävä 9 §:ssä tarkoitettu sopimus. Jos hakija on kehittämissyhteisö, hakemukseen on liitettävä kehittämissyhteisön ja tuen kohteena olevan yrityksen välinen sopimus.

31 §

Tukihakemuksen arviointi

Työvoima- ja elinkeinokeskus voi ennen yritystuen myöntämistä tehdä yritystuen myöntämisen edellytysten sekä tuettavan toimenpiteen arvioimiseksi yrityskäynnin. Yrityskäynnin havainnot on kirjattava, ja ne on annettava tiedoksi hakijalle. Yrityskäyntiä ei saa suorittaa kotirauhan piiriin kuuluvissa tiloissa.

38 §

Maksettavan tuen määrä

Hanketuki ja 14 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettu tuki maksetaan tukipäätöksellä hyväksytyjen rahoitusosuuksien mukaisessa suhteessa. Tuen saajan on toimitettava viranomaiselle selvitys muun julkisen tai yksityisen rahoituksen toteutumisesta.

41 §

Seurannan tietojärjestelmä

Tukien rahoituksen, myöntämisen, maksamisen, tarkastuksen ja takaisinperinnän sekä niiden vaikutusten seurantaan varten on seurannan tietojärjestelmä, joka koostuu rekistereistä. Rekistereiden ylläpidosta ja käytämisestä säädetään asiakastietojen käsittelyä maaseutuelinkeinohallinnossa koskevassa lainsäädännössä. Sen lisäksi, mitä rekistereiden käytöstä mainitussa lainsäädännössä säädetään, on paikallisella toimintaryhmällä sallassapitosäännösten estämättä oikeus saada rekisteristä sille säädettyjen tehtävien hoitamiseksi välttämättömät tiedot.

Seurannan tietojärjestelmään voidaan tallentaa seuraavat hakijaa, tuen saajaa, tuettavaa toimenpidettä sekä tuen käyttöä koskevat tiedot:

3) edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua sellaisesta tuettavan toimenpiteen toteuttamiseen osallistuvasta, jolle siirretään tukea 9 §:n mukaisesti, sekä 1 kohdassa tarkoitettua tiedot 14 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettua tuen kohteena olevasta yrityksestä.

43 §

Tarkastusoikeus

Maa- ja metsätalousministeriö ja Maaseutuvirasto voivat suorittaa tuen myöntämiseen, maksamiseen ja käyttöön liittyvien edellytysten ja ehtojen noudattamisen valvomiseksi tuen myöntäjiin ja saajiin kohdistuvia tarkastuksia. Vastaava oikeus on tuen saajien osalta

työvoima- ja elinkeinokeskuksilla. Jos tukea on 9 §:ssä tarkoitettulla tavalla siirretty muulle taholle tai kysymys on 14 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettua tuen kohteena olevasta yrityksestä, on edellä mainituilla viranomaisilla oikeus tarkastaa myös tämän taloutta ja toimintaa tuen myöntämiseen, maksamiseen ja käyttöön liittyvien edellytysten ja ehtojen noudattamisen valvomiseksi.

44 §

Tarkastuksen suorittaminen

Tarkastustehtävän asianmukaiseksi hoitamiseksi voidaan ulkopuolinen tilintarkastaja valtuuttaa suorittamaan tarkastus. Tilintarkastajan tulee olla tilintarkastuslaissa (459/2007) tai julkishallinnon ja -talouden tilintarkastajista annetussa laissa (467/1999) tarkoitettu tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö. Tilintarkastusyhteisön on nimettävä tilintarkastuksesta vastuullinen tilintarkastaja. Tarkastustehtävää suorittaessa sovelletaan hallintolakia (434/2003), kielilakia (423/2003), saamen kielilakia (1086/2003) sekä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia. Tarkastustehtävää suorittavaan tilintarkastajaan sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä. Tarkastustehtävää suorittaessa aiheutettuun vahinkoon sovelletaan, mitä vahingonkorvauslaissa (412/1974) säädetään.

Tarkastusta suorittavalla on oikeus ottaa asiakirjat ja muu tuen käyttöön liittyvä aineisto haltuunsa, jos tarkastuksen päämäärän saavuttaminen tätä edellyttää. Asiakirjat ja muu aineisto tulee viipymättä palauttaa, kun tarkastuksen suorittaminen ei enää edellytä niiden hallussapitoa.

Edellä 43 §:ssä tarkoitettulla viranomaisella on oikeus saada poliisilta korvaukset virka-apua tarkastustehtävän suorittamisessa.

45 §

Tuen maksamisen keskeyttäminen ja takaisinperintä

Työvoima- ja elinkeinokeskus on velvolli-

nen keskeyttämään tuen maksamisen ja perimään tuen takaisin, jos:

1) tuen myöntämisen tai maksamisen edellytykset eivät ole täyttyneet;

2) tuen saaja on antanut sellaisen virheellisen tai puutteellisen tiedon, joka on olennaisesti vaikuttanut tuen myöntämiseen tai maksamiseen;

3) tuen saaja on luovuttanut ilman työvoima- ja elinkeinokeskuksen lupaa tuen kohteena olevan yritystoiminnan tai tuetun investoinnin kohteen ennen 24 §:ssä säädetyn määräajan päättymistä;

4) tuen saaja on kieltäytynyt avustamasta tarkastuksessa; tai

5) Euroopan yhteisön osaksi rahoittamia tai kokonaan kansallisista varoista rahoitettuja maaseudun kehittämisen tukia koskeva Euroopan yhteisön lainsäädäntö tätä edellyttää.

Perimättä voidaan kuitenkin jättää määrä, joka on enintään 100 euroa.

Jos tuki on myönnetty yhteisesti useammalle, vastaavat kaikki tuen saajat yhteisvastuullisesti tuen palauttamisesta.

50 §

Takaisinperintäpäätöksen täytäntöönpano

Maaseutuvirasto vastaa takaisinperintäpäätöksen täytäntöönpanosta. Takaisinperintä voidaan suorittaa siten, että takaisinperittävä määrä korkoineen vähennetään muusta tuen saajalle maksettavasta tuesta. Edellytyksenä on tällöin, että takaisinperintäpäätös on saanut lainvoiman.

Takaisinperintäpäätös voidaan ulosottotoimin panna täytäntöön sen jälkeen, kun päätös on saanut lainvoiman. Päätöksen täytäntöönpanossa sovelletaan, mitä verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007) säädetään.

56 §

Valituskielto

Työvoima- ja elinkeinokeskuksen 23 §:n 3 momentissa tarkoitettua määräajan pidentämistä koskevaan päätökseen ei saa erikseen hakea muutosta valittamalla.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2008.

Ennen asiakastietojen käsittelyä maaseu-
tuelinkeinohallinnossa koskevan lainsäädän-
nön voimaantuloa tämän lain 41 §:ssä tarkoi-

tettuun seurannan tietojärjestelmään sisälty-
vien rekisterien käyttämiseen ja ylläpitoon
sovelletaan, mitä maaseutuelinkeinorekiste-
ristä annetussa laissa (1515/1994) säädetään.

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2007

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

N:o 1479

Laki**maaseutuelinkeinojen rahoituslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 12 päivänä maaliskuuta 1999 annetun maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) 3 §, 6 §:n 2 momentti, 8, 8 a, 9, 13 ja 14 §, 3 ja 4 luku, 41—43, 46—54, 56 ja 57 § sekä 65 §:n 1 momentin 5 kohta,

sellaisina kuin niistä ovat 3 § osaksi laeissa 44/2000, 225/2002 ja 274/2003, 6 §:n 2 momentti viimeksi mainitussa laissa, 8, 8 a ja 13 § mainitussa laissa 44/2000, 9 § viimeksi mainitussa laissa ja mainitussa laissa 225/2002, 14 § mainitussa laissa 44/2000 ja laissa 693/2004, 3 ja 4 luku niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen, 41 § osaksi mainituissa laeissa 44/2000 ja 274/2003 ja laissa 425/2007, 42 § osaksi mainitussa laissa 44/2000, 43 ja 52 § osaksi mainitussa laissa 425/2007, 46 § osaksi viimeksi mainitussa laissa ja mainitussa laissa 44/2000, 48 § osaksi mainitussa laissa 274/2003 ja 65 §:n 1 momentin 5 kohta mainitussa laissa 225/2002,

muutetaan 1, 2, 4, 5 ja 7 §, 2 luvun otsikko, 10, 11 ja 15 §, 44 §:n 1 momentti, 45 §:n otsikko sekä 2 ja 3 momentti, 55, 58, 61, 63 ja 64 § sekä 65 §:n 1 momentin johdantokappale sekä 3 ja 4 kohta,

sellaisina kuin niistä ovat 1 § osaksi mainitussa laissa 44/2000, 2, 10, 11 ja 15 § sekä 65 §:n 1 momentin 4 kohta viimeksi mainitussa laissa, 5 § osaksi mainituissa laeissa 44/2000 ja 274/2003, 7 § osaksi viimeksi mainitussa laissa, 44 §:n 1 momentti, 45 §:n 3 momentti ja 63 § mainitussa laissa 425/2007, 55 § osaksi mainituissa laeissa 44/2000, 274/2003 ja 425/2007, 58 § osaksi viimeksi mainitussa laissa ja 64 § osaksi mainituissa laeissa 44/2000 ja 425/2007, sekä

lisätään lakiin siitä mainitulla lailla 44/2000 kumotun 12 §:n tilalle uusi 12 § seuraavasti:

1 §

Lain tavoitteet

Tämän lain tavoitteena on kehittää maaseutua edistämällä erityisesti vesivarojen kestävää käyttöä, maataloutta harjoittavien asunto-oloja sekä maaseudun kulttuuriperinnön säilyttämistä.

2 §

Lain soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan tukeen, joka myönnetään vesistötoimenpiteeseen taikka maatalon asunto-olojen parantamista tai perinympäristön säilyttämistä koskevaan investointiin. Lisäksi lakia sovelletaan tukeen, joka

myönnetään vapaaehtoisen velkajärjestelyn yhteydessä maatilatalouden kehittämisrahastron varoista myönnettyyn valtionlainaan, luottolaitoksen varoista myönnettyyn korkotukilainaan tai valtion myyntihintasaamiseen liittyvänä tukena. Tuki voi olla Euroopan yhteisön osaksi rahoittamaa tukea tai kokonaan kansallisista varoista rahoitettavaa tukea.

Tämän lain 6 lukua ei kuitenkaan sovelleta tukeen, joka myönnetään maatalan asunto-olojen parantamiseen tai perinneympäristön säilyttämiseen.

Porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain (45/2000) tai kolttalain (253/1995) mukaista elinkeinotoimintaa harjoittavalle maatalan asuinrakennusta tai perinneympäristön säilyttämistä varten taikka vapaaehtoisen velkajärjestelyn yhteydessä myönnettävään tukeen sovelletaan, mitä mainituissa laeissa säädetään.

4 §

Tuen enimmäismäärä

Tuki ei saa yhdessä muun samaan toimenpiteeseen myönnetyn julkisen tuen kanssa ylittää Euroopan yhteisön lainsäädännössä säädettyä tuen enimmäismäärää.

5 §

Tuen saaja

Tukea voidaan myöntää luonnolliselle henkilölle sekä yksityisoikeudelliselle tai julkisoikeudelliselle yhteisölle, jollei jäljempänä toisin säädetä.

7 §

Varojen ohjaus

Maa- ja metsätalousministeriö vastaa tämän lain tarkoituksiin käytettävissä olevien varojen osoittamisesta tuen toimeenpanosta vastaavien viranomaisten käyttöön sekä huolehtii varojen ohjaamisesta antamalla Euroopan yhteisön säännöksiä, lakia, valtioneuvoston päätöstä ja maatilatalouden kehittämisrahastron käyttösuunnitelmaa tarkempia määräyksiä niiden käytöstä.

2 luku

Rahoitustuet

10 §

Maatilaan koskevan investoinnin tukemisen edellytykset

Jollei jäljempänä toisin säädetä, maatalan asunto-olojen parantamiseen tai perinneympäristön säilyttämiseen avustuksena tai korkotukena myönnettävän investointituen myöntämiseen, maksamiseen, seurantaan, tarkastukseen ja takaisinperintään sekä tukea koskevaan muutoksenhakuun sovelletaan, mitä maatalan investointituesta säädetään maatalouden rakennetuista annettussa laissa (1476/2007).

Tukea maatalan asunto-olojen parantamiseen tai perinneympäristön säilyttämiseen voidaan myöntää sellaiselle luonnolliselle henkilölle tai yksityisoikeudelliselle yhteisölle, joka elinkeinonaan harjoittaa tai ryhtyy harjoittamaan maatalalla maataloutta (*maatalousyrittäjä*). Luonnollisen henkilön tulee olla 18 vuotta täyttänyt. Alle 18-vuotiaalle tukea voidaan myöntää, jos tämä on solminut avioliiton, harjoittaa maataloutta yhdessä vanhempiensa kanssa tai ikää koskevasta vaatimuksesta poikkeamiseen on muita erityisiä syitä. Jos maatalousyrittäjä on yhteisö, määräysvallan yhteisössä tulee olla yhdellä tai useammalla luonnollisella henkilöllä, joka täyttää tuen saajan ikää koskevan vaatimuksen.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on lisäksi, että tuen kohteena olevan maatalan taloudellinen elinkelpoisuus voidaan osoittaa. Tuettavien toimenpiteiden valinnassa kiinnitetään huomiota toimenpiteiden taloudellisiin ja sosiaalisiin vaikutuksiin sekä ympäristö- ja kulttuurinäkökohtiin. Tukea myönnettäessä ei sovelleta maatalouden rakennetuista annettun lain 2 lukua eikä mainitun lain 8 §:ssä säädettyjä edellytyksiä, lukuun ottamatta hakijan toimeentuloa tai tältä osin määräysvaltaa koskevaa edellytystä, eikä lain 10, 11 ja 15 §:ssä säädettyjä edellytyksiä.

Tarkemmat säännökset maatalan taloudellisen elinkelpoisuuden arvioinnissa ja tuettavien toimenpiteiden valinnassa käytettävistä

perusteista sekä määräysvaltaa koskevasta edellytyksestä annetaan valtioneuvoston asetuksella. Lisäksi valtioneuvoston asetuksella säädetään tuen muodosta, tasosta ja enimmäismäärästä 6 §:n 1 momentissa tarkoitettujen varojen sekä Euroopan yhteisön lainsäädännön asettamissa rajoissa. Hyväksyttävistä yksikkökustannuksista säädetään maan- ja metsätalousministeriön asetuksella.

11 §

Tuki maatilain perinneympäristön säilyttämiseen

Tukea maatilain perinneympäristön säilyttämiseen voidaan myöntää maatalousyrittäjälle sellaiseen investointiin, jonka tarkoituksena on perinteisen maiseman tai rakennuksen säilyttäminen maatilalla.

Tuki voidaan myöntää avustuksena tai korkotukena taikka näiden yhdistelmänä 1 momentissa tarkoitettua investoinnista aiheutuviin tarpeellisiin ja kohtuullisiin kustannuksiin. Tuki myönnetään prosentuaalisena osuutena tuettavan toimenpiteen hyväksyttävistä kustannuksista. Hyväksyttävien kustannusten enimmäismäärä voidaan määrittellä investoinnin kohteeseen sovellettavien yksikkökustannusten avulla. Muussa tapauksessa voidaan edellyttää selvitystä kustannusten perustumisesta tavanomaiseen hintatasoon.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin tuettavasta toiminnasta sekä hyväksyttävistä kustannuksista.

12 §

Asuntorahoitus

Tukea voidaan myöntää maatalousyrittäjänä toimivalle luonnolliselle henkilölle sellaiseen investointiin, jonka tarkoituksena on maatilain asunto-olojen parantaminen. Lisäksi tukea voidaan myöntää sellaiselle henkilölle, jonka määräysvallan perusteella maatalousyrittäjänä toimivan yhteisön katsotaan täyttävän tuen saajaa koskevat edellytykset. Tukea ei myönnetä, jos tarkoitukseen voidaan myöntää muuta tukea julkisista varoista.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että tuen kohteena olevaa asuntoa käytetään haki-

jan, tämän perheenjäsenten tai maatilalla työskentelevien taikka maatilain sukupolvenvaihdoksen yhteydessä tilanpidosta luopuvan vakinaisena asuntona. Asunnon tulee olla kooltaan ja varustelultaan tarkoituksenmukaisessa suhteessa edellä tarkoitettuun käyttötarkoitukseen.

Tuen myöntämisen tulee olla hakijan taloudelliset olosuhteet huomioon ottaen tarkoituksenmukaista. Tällöin tarkastellaan hakijan kokonaistuloja.

Tuki myönnetään korkotukena 1 momentissa tarkoitettua investoinnista aiheutuviin tarpeellisiin ja kohtuullisiin kustannuksiin. Tuki myönnetään prosentuaalisena osuutena tuettavan toimenpiteen hyväksyttävistä kustannuksista. Hyväksyttävien kustannusten enimmäismäärä voidaan määrittellä investoinnin kohteeseen sovellettavien yksikkökustannusten avulla. Muussa tapauksessa voidaan edellyttää selvitystä kustannusten perustumisesta tavanomaiseen hintatasoon.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin tuettavasta toiminnasta, tuen kohteena olevan asunnon kokoa ja käyttötarkoitusta sekä hakijan kokonaistuloja koskevista edellytyksistä sekä hyväksyttävistä kustannuksista.

15 §

Vesistötoimenpiteet

Vesistötoimenpiteitä voidaan tukea toteuttamalla hanke valtion työnä tai myöntämällä sen toteuttamiseen avustusta. Valmistunut valtion työ saadaan sopia luovutettavaksi kunnalle tai muulle yhteistyösapuolelle. Tällöin on sovittava myös niistä ehdoista, joita työn vastaanottajan on luovutuksen jälkeen noudatettava. Avustuksen myöntämiseen, maksamiseen, tarkastukseen ja takaisinperintään sekä avustusta koskevaan muutoksenhakuun sovelletaan valtionavustuslakia (688/2001).

Vesistötoimenpiteitä voidaan tukea valtion talousarviossa osoitettujen määrärahojen puitteissa. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin tuen edellytyksistä ja tuen enimmäismäärästä.

44 §

Tarkastusoikeus

Maa- ja metsätalousministeriöllä, Maaseutuvirastolla sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksilla on oikeus teettää palveluksessaan olevilla virkamiehillä ennakolta ilmoittamatta tässä laissa tarkoitettun tuen myöntämisen edellytysten ja ehtojen noudattamisen valvomiseksi tarkastuksia.

45 §

Tietojensaanti

Sen estämättä, mitä yksityisen liike- tai ammattitoimintaa, kirjanpitoa tai taloudellista asemaa koskevien tai verotusta varten annettujen tietojen salassapidosta taikka henkilötietojen suojasta säädetään, on tätä lakia täytäntöön panevilla viranomaisilla oikeus saada muilta viranomaisilta tässä laissa tarkoitettua tukea koskevan asian käsittelemiseksi välttämättömiä tietoja henkilöstä, jota asia koskee. Tiedonsaanti koskee myös sellaisia tietoja, jotka yksityistä liike- ja ammattitoimintaa, kirjanpitoa, verotusta tai yksityisen taloudellista asemaa koskevinä olisi muutoin pidettävä salassa. Tukea myöntävä viranomainen voi edellyttää, että tuen hakija tai saaja antaa selvitystä terveydentilastaan siltä osin kuin sillä on merkitystä elinkeinon harjoittamisen kannalta ja sellaisen selvityksen pyytämiseen kysymyksessä olevassa tapauksessa muutoin on perusteita.

Lainan myöntänyt luottolaitos on velvollinen antamaan Maaseutuvirastolle sekä työvoima- ja elinkeinokeskukselle yksilöidystä pyynnöstä tietoja, jotka ovat tarpeen sen selvittämiseksi, onko lainan hakija ollut tuen tarpeessa. Se on myös velvollinen antamaan maa- ja metsätalousministeriölle, Maaseutuvirastolle tai näiden valtuuttamalle henkilölle tiedot, jotka tarvitaan sen toteamiseksi, onko lainaehdot tai asianomaisia Euroopan yhteisön säädöksiä taikka tätä lakia ja sen nojalla annettuja säädöksiä ja määräyksiä muutoin noudatettu. Edellä mainittu tietojenantovelvollisuus koskee myös salassa pidettäviä tietoja.

55 §

Viranomaiset

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat maa- ja metsätalousministeriö ja Maaseutuvirasto sekä työvoima- ja elinkeinokeskukset.

Tuen myöntämisestä 15 §:ssä tarkoitettuun vesistötoimenpiteeseen päättää asianomainen alueellinen ympäristökeskus maa- ja metsätalousministeriön sille osoittamien määrärahojen rajoissa.

58 §

Muutoksenhaku

Maaseutuviraston ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen tässä laissa tarkoitettuun päätökseen haetaan muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan siten kuin muutoksenhausta hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

61 §

Muutoksenhaku maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan päätökseen

Maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan päätökseen, joka koskee vapaaehtoisen velkajärjestelyn raukeamista, saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Muuhun valituslautakunnan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

63 §

Käsittelymaksun periminen

Maaseutuviraston sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksen velkajärjestelyä koskevat päätökset ovat maksuttomia. Velkajärjestelyä koskevat päätökset ovat maksuttomia myös maaseutuelinkeinojen valituslautakunnassa.

64 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkemmat säännökset vapaaehtoiseen velkajärjestelyyn liittyvän sopimuksen laatimisesta Euroopan yhteisön lainsäädännön edellyttämällä tavalla. Valtioneuvoston asetuksella voidaan lisäksi säätää menettelystä, jota on noudatettava tuen hakemisessa ja myöntämisessä sekä velkajärjestelyä koskevien säännösten soveltamisessa aikaisemman lainsäädännön nojalla myönnettyihin lainoihin.

Maaseutuvirasto antaa lakia ja asetusta tarkemmat määräykset hakijan omakustannusosuudesta, velkajärjestelysuunnitelmasta ja velkajärjestelyyn liittyvien kustannusten korvaamiseen liittyvistä menettelytavoista sekä velkajärjestelysopimusten laatimistavasta. Lisäksi Maaseutuvirasto voi antaa määräykset hakemus-, sopimus- ja päätöskaavoista.

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2007

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

65 §

Maatilatalouden kehittämisrahaston varojen käyttö

Maatilatalouden kehittämisrahaston varoja voidaan sen lisäksi, mitä muualla laissa niiden käyttämisestä säädetään, käyttää:

3) maatilatalouden kehittämisrahaston varoista myönnettyistä lainoista aiheutuviin hyvityksiin, korvauksiin ja hoitomeneihin sekä valtioneuvoston liittyviin korvauksiin ja valtion takausvastuun toteutumisesta aiheutuviin menoihin;

4) 11 §:ssä tarkoitettuihin avustuksiin;

Tämän lain voimaantulosta säädetään erikseen lailla.

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

N:o 1480

Laki

maaseutuelinkeinojen rahoituslain muuttamisesta annetun lain voimaanpanosta

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Maaseutuelinkeinojen rahoituslain muuttamisesta annetun lain voimaantulo

Maaseutuelinkeinojen rahoituslain muuttamisesta annettu laki (1479/2007), jäljempänä *muutoslaki*, tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2008. Jäljempänä tässä laissa *rahoituslailla* tarkoitetaan maaseutuelinkeinojen rahoituslakia (329/1999) sellaisena kuin se oli muutoslain voimaan tullessa.

Ennen muutoslain voimaantuloa syntyneeseen valtion ja luottolaitoksen saatavaan sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, määräyksiä ja niiden mukaisia sopimusehtoja. Muutoslain voimaantulon jälkeen syntyvään, rahoituslain mukaiseen valtion ja luottolaitoksen saatavaan sovelletaan edellä tarkoitettuja säännöksiä, määräyksiä ja sopimusehtoja. Edellä tarkoitetuista säännöksistä ja määräyksistä voidaan kuitenkin saatavaan sovellettavien menettelyjen osalta poiketa siten kuin jäljempänä tässä laissa säädetään.

Ennen muutoslain voimaantuloa vireille tulleeseen asiaan sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä toisin säädetä.

2 §

Ohjelmakautta 2000—2006 koskevien säännösten soveltaminen

Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 ja Euroopan maatalou-

den ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 mukaiseen ohjelmaan, vastaavaan kansalliseen ohjelmaan ja tukijärjestelmään, joka on toimeenpantu rahoituslain nojalla, sekä ohjelmaan tai tukijärjestelmään sisältyvän tuen maksamiseen, seurantaan, tarkastukseen ja takaisinperintään sovelletaan mainittua yhteisön lainsäädäntöä ja sen toimeenpanosta annettua kansallista lainsäädäntöä, jollei Euroopan yhteisön lainsäädännöstä muuta johdu.

3 §

Monivuotisen sopimuksen perusteella myönnetty tuki

Varojen vuosittaisesta kohdentamisesta tukeen, joka on myönnetty rahoituslain 11 §:n sanamuodossa tarkoitettun monivuotisen sopimuksen perusteella neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 22 artiklassa tarkoitettuun ympäristötoimenpiteeseen, voidaan säätää maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

4 §

Luottolaitokselle maksettavat hyvitykset ja korvaukset

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää rahoituslain 27 ja 32 §:ssä tarkoitettuun tuen saajan maksukyvyttömyyden ja lopullisen menetyksen toteamiseen liittyvistä menettelyistä. Lisäksi valtioneuvoston asetuksella

voidaan säätää menettelyistä, joita sovelletaan lainaan liittyvien hoitomenojen korvaamisessa, valtioneuvoston perittävien maksujen välittämisestä luottolaitokselle aiheutuvien menojen korvaamisessa sekä hyvityksen hakemisesta, maksamisesta ja takaisinperinnässä rahoituslain sekä aikaisemman lainsäädännön perusteella maatilatalouden kehittämisrahaston varoista myönnetyn valtionlainan osalta.

5 §

Lainaan liittyvää tukea koskeva rahaliikenne

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää rahoituslain 32 §:ssä tarkoitetun takausmaksun sekä rahoituslain ja aikaisemman lainsäädännön perusteella maatilatalouden kehittämisrahaston varoista myönnetyn valtionlainan lyhennysten ja korkojen tilittämisessä noudatettavasta menettelystä. Lisäksi valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää rahoituslain sekä aikaisemman lainsäädännön perusteella myönnetyn korkotuen maksun välittämisessä noudatettavasta menettelystä.

Jos rahoituslain tai aikaisemman lainsäädännön perusteella myönnettyyn valtionlainaan, valtioneuvoston tai korkotukeen liittyvien tehtävien hoitamisesta vastaavan, rahoituslain 3 §:n 1 momentin 7 kohdassa tarkoitetun luottolaitoksen tai 8 kohdassa tarkoitetun keskusrahallaitoksen toiminnassa tapahtuu muutoksia, joiden johdosta tehtävistä vastaava taho vaihtuu, sovelletaan sijaan tulevan luottolaitoksen tai muun yhteisön hyväk-

symiseen, mitä maatalouden rakennetuista annetun lain (1476/2007) 52 §:ssä hyväksymisessä noudatettavasta menettelystä säädetään. Hyväksymisen edellytyksenä on, että hakijalla on edellä tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi tarvittavat hallinnolliset ja tekniset edellytykset.

6 §

Tarkemmat määräykset

Maaseutuvirasto voi antaa määräyksiä sellaisista teknisistä yksityiskohdista, jotka koskevat:

1) menettelyä, jota luottolaitoksen on noudatettava, kun valtionlainan vakuutena oleva omaisuus muutetaan rahaksi vapaaehtoisessa velkajärjestelyssä, pakkohuutokaupassa tai konkurssimenettelyyn yhteydessä;

2) menettelyä, jota luottolaitoksen on noudatettava rahoituslain perusteella myönnetyn tuen kohteena olevaa lainaa hoidettaessa, lainaa siirrettäessä ja lainaehtoja muutettaessa; sekä

3) tukea ja lainaa koskevien asioiden käsittelyyn liittyviä hakemus-, sopimus- ja päätöskaavoja sekä tallennus-, seuranta- ja valvontajärjestelmiä.

7 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2008.

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2007

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Laki**maatilatalouden kehittämisrahastosta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maatilatalouden kehittämisrahastosta 16 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (657/1966) 2 §, 3 §:n 3 momentti, 3 a §:n 2 momentti ja 4 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 2 § ja 3 §:n 3 momentti laissa 46/2000, 3 a §:n 2 momentti laissa 330/1999 ja 4 §:n 1 momentti laissa 1307/1994, seuraavasti:

2 §

Maatilatalouden kehittämisrahaston muodostavat asutusrahastoon kuuluneet varat, rahaston toiminnasta kertyvät tai lahjoituksina saadut varat sekä ne varat, jotka valtion talousarviossa rahastoon siirretään, sekä maaseudun kehittämiseen liittyvien ohjelmien hallinnoinnista annetun lain (532/2006) 13 §:n nojalla rahaston varoista rahoitetun tuen osarahoituksena rahastoon tuloutetaan.

3 §

Maatilatalouden kehittämisrahaston varoja käytettäessä on erityisesti edistettävä maatalouden rakennetuista annetun lain (1476/2007), maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista annetun lain (1443/2006), maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) ja porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain (45/2000) mukaisia tavoitteita.

3 a §

Kauppakirjojen laatimisesta ja allekirjoit-

misesta 3 §:n 1 momentin mukaisiin tarkoituksiin luovutetun omaisuuden osalta huolehtii valtion puolesta työvoima- ja elinkeinokeskus. Ostajan on allekirjoitettava kauppakirja työvoima- ja elinkeinokeskuksen asettaman 30 vuorokauden pituisen määräajan kuluessa uhalla, että työvoima- ja elinkeinokeskus voi katsoa oikeuden ostamiseen rauenneeksi.

4 §

Maatilatalouden kehittämisrahaston vuotuisen käyttösuunnitelman vahvistaa maa- ja metsätalousministeriö. Käyttösuunnitelman on sisällettävä arvio rahaston tuloista sekä suunnitelma varojen käytöstä. Suunnitelmassa on erikseen osoitettava varat sijoitus- ja kulutusmenoihin. Suunnitelmassa on myös eriteltävä ne sijoitus- ja kulutusmenot, joihin Euroopan yhteisön varoista on mahdollista saada osarahoitusta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2008.

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2007

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Laki**varainsiirtoverolain 14 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä marraskuuta 1996 annetun varainsiirtoverolain (931/1996) 14 §:n 1 momentin 2 kohta, sellaisena kuin se on laissa 52/2000, seuraavasti:

14 §

Eräät maatalouselinkeinolainsäädännön mukaiset luovutukset

Veroa ei ole suoritettava, jos:

2) luovutuksensaajalle on myönnetty 1 kohdassa tarkoitetun lain mukainen laina tai maatalouden rakennetuista annetun lain (1476/2007) mukainen korkotukilaina kiinteistön tai sen osan hankkimista varten; tai

teistön tai sen osan hankintaa, johon on myönnetty maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) mukainen laina, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Jos luovutuksen saajan vastattavaksi on siirretty viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2007 mainitun lain, varainsiirtoverolain 14 §:n 1 momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitetun lainsäädännön tai vastaavan aikaisemman lainsäädännön mukainen laina kiinteistön tai sen osan hankintaan, luovutus on 14 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla verosta vapaa myös silloin, jos siirron sijasta siirron saajalle olisi voitu myöntää maaseutuelinkeinojen rahoituslain mukainen laina. Jos luovutuksen saajan vastattavaksi on 1 päivänä tammikuuta 2008 tai sen jälkeen, kuitenkin ennen tämän lain voimaantuloa, siirretty 14 §:n 1 momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitetun lainsäädännön tai vastaavan aikaisemman lainsäädännön mukainen laina kiinteistön tai sen osan hankintaan, luovutus on 14 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla verosta vapaa myös silloin, jos siirron saaja täyttää maatalouden rakennetuista annetun lain mukaisen vastaavaan tarkoitukseen myönnettävän lainan saamisen edellytykset.

Tämä laki tulee voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyyn kiinteistön tai sen osan hankintaan sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Tätä lakia sovelletaan sellaiseen ennen tämän lain voimaantuloa ja aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta 2008 tehtyyn kiinteistön tai sen osan hankintaan, johon on myönnetty maatalouden rakennetuista annetun lain mukainen korkotukilaina.

Verovapautteen, joka koskee sellaista kiin-

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2007

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

N:o 1483

Tasavallan presidentin asetus**vuoden 1989 kansainvälisen meripelastusyleissopimuksen voimaansaattamisesta ja sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2007

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenneministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Lontoossa 28 päivänä huhtikuuta 1989 tehty vuoden 1989 kansainvälinen meripelastusyleissopimus, jonka eduskunta on hyväksynyt 17 päivänä marraskuuta 2006 ja jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 22 päivänä joulukuuta 2006 ja jota koskeva hyväksymiskirja on talletettu Kansainvälisen Merenkulkujärjestön IMO:n pääsihteerin huostaan 12 päivänä tammikuuta 2007, tulee voimaan 12 päivänä tammikuuta 2008 niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Vuoden 1989 kansainvälistä meripelastusyleissopimusta koskevan hyväksymiskirjan tallettamisen yhteydessä Suomi on tehnyt varauksen sopimuksen 30 artiklan 1 kappaaleen d kohdan mukaisesti. Suomi ei sovelle yleissopimusta silloin, kun kyseessä oleva

omaisuus on merenkulun kulttuuriperintöä, jolla on esihistoriallista, arkeologista tai historiallista arvoa ja se sijaitsee merenpohjassa.

3 §

Vuoden 1989 kansainvälisen meripelastusyleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta 22 päivänä joulukuuta 2006 annettu laki (1362/2006) tulee voimaan 12 päivänä tammikuuta 2008.

4 §

Sopimuksen muut kuin lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat asetuksena voimassa.

5 §

Tämä asetus tulee voimaan 12 päivänä tammikuuta 2008.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2007

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Liikenneministeri *Anu Vehviläinen*

(Sopimusteksti on julkaistu Suomen säädöskokoelman sopimussarjan n:ossa 107/2007)

N:o 1484

Tasavallan presidentin asetus

erinäisten meriapua ja meripelastusta koskevain määräysten yhdenmukaistuttamista tarkoittavan kansainvälisen sopimuksen voimaansaattamisesta annetun asetuksen kumoamisesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2007

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenneministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Tällä asetuksella kumotaan erinäisten meriapua ja meripelastusta koskevain määräysten yhdenmukaistuttamista tarkoittavan kansainvälisen sopimuksen voimaansaattamisesta 24 päivänä elokuuta 1923 annettu asetus (219/1923).

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 12 päivänä tammikuuta 2008.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2007

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Liikenneministeri *Anu Vehviläinen*

N:o 1485

**Valtioneuvoston asetus
merilain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2007

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä, säädetään merilain muuttamisesta 22 päivänä joulukuuta 2006 annetun lain (1363/2006) voimaantulosäännöksen nojalla:

1 §
Merilain muuttamisesta 22 päivänä joulukuuta 2006 annettu laki (1363/2006) tulee voimaan 12 päivänä tammikuuta 2008.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 12 päivänä tammikuuta 2008.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2007

Liikenneministeri *Anu Vehviläinen*

Kansainvälisten asioiden neuvos Minna Kivimäki

N:o 1486

Valtioneuvoston asetus**pelastuspalkkion jakamisessa noudatettavista perusteista Suomen valtion aluksen suorittua pelastuksen**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2007

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä, säädetään 15 päivänä heinäkuuta 1994 annetun merilain (674/1994) 16 luvun 11 §:n 6 momentin nojalla sellaisena kuin se on laissa 1363/2006:

1 §

Jos meripelastuksen on suorittanut Suomen valtion alus, jota käytetään yksinomaan valtion muuhun kuin kaupalliseen tarkoitukseen, merilain 16 luvun 11 §:n 2 momentin mukaan huomioon otettavalla palkkauksella tarkoitetaan kunkin miehistöön kuuluvan kuukausipalkkaa. Jos miehistöön kuuluu varusmiehiä tai heihin verrattavia, on heidän pelastuspalkkio-osuutensa määrättävä sen viranomaisen, jonka palveluksessa henkilö on, virkamiehen alimman kuukausipalkan mukaan.

2 §

Jos pelastukseen on osallistunut eri minis-

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2007

teriöiden hallinnonalaan kuuluvia aluksia, valtioneuvosto voi päättää aluksen henkilöstölle tulevan pelastuspalkkion jaosta alusten kesken.

3 §

Merilain 16 luvun 11 §:ssä säädetystä pelastuspalkkiosta luopumisesta päättää ministeriö, jonka hallinnonalaan alus kuuluu. Asiasta päättää kuitenkin valtioneuvosto, jos pelastukseen on osallistunut useamman ministeriön hallinnonalaan kuuluvia aluksia.

Tämä asetus tulee voimaan 12 päivänä tammikuuta 2008.

Liikenneministeri *Anu Vehviläinen*

Kansainvälisten asioiden neuvos *Minna Kivimäki*

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 1476—1486, 5 arkkia